

**KATALOG PRAŁATÓW I KANONIKÓW
KAPITUŁY ŚW. MAŁGORZATY P. M. W NOWYM SĄCZU
(1448–1791)**

Studium nad dziejami kapituły i kolegiaty św. Małgorzaty w Nowym Sączu (1448–1791), pozwoliło ustalić pierwszy katalog dostojników kościelnych Sądeckiej i Podhala. Stanowią go duchowni, prałaci i kanonicy kapituły sądeckiej, których postacie i działalność odnotowano w źródłach archiwalnych proveniencji kościelnej i świeckiej.

Kapitułę kolegiacką w Nowym Sączu stanowiło według fundacji i erekcji kardynała Zbigniewa Oleśnickiego z 4 października 1448 r. 4 prałatów — prepozyt, dziekan, archidiakon, kustosz i 4 kanoników. W drugiej połowie XVII w. ks. Jacek Śliwski ufundował 3 kolejne prałatury — scholasterię, kantorę i kanclerstwo, a biskup pomocniczy krakowski Michał Oborski wydał dokumenty erekcyjne. W tym czasie powołano do istnienia także dwie nowe kanonie. W XVIII w. kapitułę sądecką stanowiło 7 prałatów, 6 kanoników gremialnych oraz powoływani od połowy tego wieku kanonicy honorowi.

Kwerenda archiwalna pozwoliła ustalić przynależność do kapituły, w ciągu 343 lat jej istnienia, 224 duchownych. Spośród nich 138 posiadało, oprócz prałatury lub kanonii w Nowym Sączu, inne beneficja, kumulowane w niektórych przypadkach za dyspensą Stolicy Apostolskiej. Tytuły doktorskie posiadało 68 członków kapituły, a 15 spośród nich było pracownikami Uniwersytetu Krakowskiego. W odniesieniu do 22 prałatów i kanoników źródła podają konkretny herb szlachecki, przysługujący tym osobom, a w przypadku 36 członków kapituły miejscem urodzenia było miasto. Określenie pochodzenia społecznego pozostałych prałatów i kanoników wymaga przeprowadzenia dodatkowych badań.

Godnym podkreślenia jest fakt, że z grona kapituły sądeckiej, jednej spośród 17 kapituł diecezji krakowskiej, istniejących przed 1772 r. wyszło 7 biskupów: bp Stanisław Gomoliński (+ 1604), bp Jan Karnkowski (+ 1537), bp Adam Ignacy Komorowski (+ 1759), bp nomi-

nat Zygmunt Rościszewski (+ 1611), bp Stanisław Słomowski (+ 1575), bp Kasper Szajowski (+ 1802), bp Hieronim Wielogłowski (+ 1765). Ponadto, niektórzy prałaci i kanonicy sądcecy pełnili urzędy na dworze królów polskich lub w kurii biskupów krakowskich. Wielu powierzano pełnienie specjalnych misji, istotnych dla dobra diecezji krakowskiej.

Wszystko to skłania do szacunku i uznania wobec duchownych wyróżnionych przynależnością do kapituły św. Małgorzaty w Nowym Sączu, ponieważ stanowili wspólnotę aktywnie uczestniczącą w tworzeniu dziejów Sądecczyny, Polski i Kościoła.

Albert ¹ h. Jastrzębiec, kapłan, był w r. 1470 prałatem kustoszem kapituły sądeckiej.

Albert z Szamotoł ², doktor nauk wyzwolonych i medycyny, pleban w Strążyskach był instytuowany na dziekanę w kapitule sądeckiej 2 czerwca 1506 r. Faktycznie dziekanem kapituły został dopiero po 16 marca 1507 r., kiedy to zrezygnował z tej prałatury ks. Stanisław Biel. Albert zmarł w roku objęcia prałatury sądeckiej.

Andrzej z Walków ³, kapłan diecezji gnieźnieńskiej, był w r. 1470 kanonikiem *fundi Chochorowice*.

Awedyk Michał, Jan Nepomucen ⁴, urodzony 4 stycznia 1711 r. w Krakowie. Studia na Uniwersytecie Krakowskim uwieńczył zdobyciem tytułu bakałarza filozofii w 1728 r. oraz doktora filozofii i nauk wy-

¹ J. Długosz, *Liber beneficiorum dioecesis Cracoviensis*, t. 1. Wyd. A. Przeddziecki, Cracoviae 1863 (dalej cyt. LBDE) s. 552.

² Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie (AKMK) Acta episcopalia (AEp) 5 (1503–1514) s. 55–56 v, 70 v–71, 97; J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus de Jadra*, Kraków 1934 s. 59–60.

³ LBDE t. 1 s. 554.

⁴ AKMK AEp 81 (1731–1732) s. 163 v, AEp 91 (1751–1752) s. 13; Archiwum Parafii św. Małgorzaty w Nowym Sączu (dalej cyt. APNS) Acta venerabilis Capituli praelatorum Ecclesiae Collegiatae Sandecensis ab anno salutis 1638 caepta (dalej cyt. ACap 1) s. 295, 317, 332; J. Lachs, *Awedyk Michał, Polski słownik biograficzny*, Kraków 1935 – (dalej cyt. PSB) t. 1 s. 190; W. Murawiec, *Awedyk Michał, Słownik polskich teologów katolickich*, t. 1–4, red. H. E. Wyczański, Warszawa 1981 – (dalej cyt. SPTK) t. 1 s. 80–81; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy katedry metropolitalnej gnieźnieńskiej*, t. 1, Gniezno 1883 s. 22–23; J. Wieteska, *Katalog prałatów i kanoników prymasowskiej kapituły łowickiej od 1433 do 1970 r.*, Warszawa 1971 s. 106–107.

wzwoływanych w maju 1729 r. Doktorat z prawa uzyskał w Rzymie w 1741 r., doktorat z teologii w Krakowie w 1744 r. Podczas kolejnego pobytu w Rzymie w 1749 r. uzyskał tytuł protonotariusza apostolskiego oraz doktora medycyny. Od 5 lutego 1732 r. był kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*. Kanonię tę posiadał do swojej śmierci (1760 r.), rzadko bywając w Nowym Sączu i nie biorąc czynnego udziału w pracach kapituły. W 1744 r. został kanonikiem w kapitule gnieźnieńskiej, 10 grudnia 1749 r. objął w kapitule łowickiej kanonię *fundi Złaków*. Drugą kanonię w Łowiczu otrzymał w r. 1753. Dnia 18 listopada 1746 r. został sekretarzem króla Augusta III Sasa. Pełnił także urząd audytora generalnego prymasa A. Komorowskiego. Zmarł w Łowiczu 7 grudnia 1760 r.

Banasiewicz Wojciech ⁵, proboszcz w Korczyni i wicedziekan dekanatu krośnieńskiego, ufundował 5 sierpnia 1697 r. kanonię pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP w kapitule sądeckiej. Akt erekcji tej kanonii wydał biskup krakowski J. Małachowski 20 września 1697 r. Ks. Banasiewicz był pierwszym kanonikiem ufundowanej przez siebie kanonii, posiadając ją w latach 1697–1709. Po śmierci fundatora w 1709 r. na kanonię prezentowała kapituła sądecka wspólnie z radą miasta.

Bartłomiej ze Starej Rawy ⁶, kleryk wyższych święceń został 28 stycznia 1577 r. prałatem dziekanem kapituły.

Bartsch Stanisław ⁷, urodzony w Krakowie ok. 1715 r. Studiował na Akademii Krakowskiej, uzyskując 22 marca 1732 r. tytuł bakałarza sztuk wyzwolonych i filozofii, a 10 lipca 1733 r. został doktorem filozofii. W dniu 28 marca 1733 r. był instytuowany na kanonię sądecką. Zmarł jesienią 1734 r.

Bedir Jan ⁸ zrezygnował z kustodii w kapitule sądeckiej w 1584 r.

⁵ Archiwum Diecezjalne w Tarnowie (dalej cyt. ADT), Teki parafii Nowy Sącz (Fasc. NS) 2; APNS ACap 1 s. 118, 137, 140; B. Kumor, *Archidiakonat sądecki*, „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne” (dalej cyt. ABMK) t. 9: 1964 s. 116.

⁶ AKMK AEp 30 (1572–1577) s. 669; Archiwum Kapituły Metropolitalnej w Krakowie (dalej cyt. AKapMK) *Liber beneficiorum retaxationum (LR)* 1517, k. 90.

⁷ AKMK Acta Officialia (AOff) 172 (1734–1735) s. 249; APNS ACap 1 s. 225.

⁸ AKMK AOff 172 (1734–1735) s. 249.

Bekier Franciszek⁹, urodzony 28 grudnia 1721 w Lubowli na Spiszu. Uczęszczał do kolegium pijarów w Podolińcu oraz do Seminarium Duchownego w Krakowie. Po siedmioletnim wikariacie w Nowej Lubowli został 12 grudnia 1751 r. proboszczem w Podolińcu. Był dziekanem dekanatu spiskiego oraz od 16 września 1761 r. kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej.

Bernard z Bytomia¹⁰ był kanonikiem sądeckim w 1522 r. W tym bowiem roku 25 kwietnia zobowiązał się wypłacić wikarym sądeckim, w przeciagu 6 miesięcy, 4 grzywny 6 groszy.

Bętkowski Antoni¹¹, urodzony w Krakowie w 1722 r. Studiował na Akademii Krakowskiej. Był od 6 czerwca 1750 r. proboszczem w Olpinach, pełnił także funkcję dziekana dekanatu bieckiego. Dnia 13 czerwca 1756 r. został prałatem scholastykiem w kapitule sądeckiej. Godność tę posiadał do 1784 r., w którym to roku zmarł.

Bętkowski Józef¹², urodzony w Wieliczce w 1723 r. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 22 października 1740 r. tytuł bakałarza filozofii oraz 21 czerwca 1741 r. tytuł doktora filozofii. Od 13 lipca 1757 r. był prepozytem kapituły sądeckiej, sprawując także od 1777 do 1780 r. urząd oficjała foralnego. Dnia 20 maja 1769 r. został proboszczem w Bieczu, a w 1773 r. także oficjałem w Bieczu. Był ponadto kanonikiem kapituły katedralnej w Poznaniu, oraz posiadał beneficjum parafialne w Dębnie koło Brzeska (1748). Zmarł 1786 r.

Biel Stanisław¹³ urodził się ok. 1457 r. w Nowym Mieście koło Przemyśla. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1481 r. bakalaureat, a w 1485 magisterium sztuk wyzwolonych. W 1491 r. wszedł do Kolegium Większego, a w latach 1492–1493, 1502–1503

⁹ AKMK *Descriptio ecclesiarum parochialium et beneficiorum in dioecesi Cracoviensi... facta anno Domini 1776*, (dalej cyt. *Descriptio 1776*) k. 29; APNS ACap 1 s. 345.

¹⁰ Archiwum Parafialne w Podegrodziu (dalej cyt. APP), Acta iudicialia Officialatus foralis Sandecensis ab anno 1520 ad 1524 inclusive, s. 52.

¹¹ AKMK *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 323, 452; J. Rzepa, *Konsystorz Generalny w Tarnowie 1781–1785*, „Nasza Przyszłość” (dalej cyt. NP) t. 7: 1959 s. 164.

¹² AKMK *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 325, 326, 456; J. Rzepa, *Konsystorz Generalny w Tarnowie*, s. 163.

¹³ H. Barycz, *Biel Stanisław*, PSB t. 2 s. 32; J. Krzemieniecki, *Bernardinu Gallellus*, s. 59.

pełnił obowiązki dziekana wydziału filozoficznego. Po uzyskaniu w 1502 r. doktoratu z teologii przeszedł na wydział teologiczny. W 1506 r. został prałatem dziekanem kapituły sądeckiej, ale już 16 marca 1507 r. zrezygnował z tego beneficjum. W latach 1509–1532 był dziesięciokrotnie wybierany rektorem Uniwersytetu. W 1521 r. wydał podręcznik pisania listów *Exordia epistolarum*. W 1520 r. był kanonikiem kapituły katedralnej krakowskiej, a w latach 1528–1537 wicekanclerzem Uniwersytetu. Zmarł 27 sierpnia 1541 r.

Bocheński Michał¹⁴ urodził się w Starym Sączu ok. 1648 r. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1674 r. tytuł bakałarza filozofii. Dóktorem filozofii został 17 października 1677 r. Oprócz probostw w Łukowicy i Wielogłowach (1726) posiadał w latach 1696–1711 prepozyturę św. Krzyża w Starym Sączu. Do kapituły sądeckiej wszedł 9 października 1686 r., otrzymując kanonię *fundi Niskowa*. Dnia 14 sierpnia 1715 r. po rezygnacji z kanonii został prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Zrezygnował z tej prałatury 18 grudnia 1717 r., obejmując ponownie kanonię Niskowską. Zmarł w 1728 r.

Błoński ?¹⁵ był kanonikiem sądeckim do r. 1670. Z powodu niemoralnego życia został pozbawiony 16 maja 1670 r. prebendy kanonickiej i obłożony karami kościelnymi (suspensą zarezerwowaną Stolicy Apostolskiej i rok karceru w Ilży) przez bpa A. Trzebieckiego.

Borzykowski Tomasz¹⁶ został 25 maja 1583 r. kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*. Posiadał to beneficjum prawdopodobnie do 1597 r.

Bosrzeyowski Stanisław¹⁷, był w 1503 r. kustoszem w kapitule sądeckiej.

Brzyszewski Albert¹⁸, clericus minorum ordinum, został 27 października 1614 r. prałatem prepozytem sądeckim.

¹⁴ AKMK AEp 69 (1685–1688) s. 749, AEp 77 (1714–1719) s. 392; APNS ACap 1 s. 96, 174, 181, 210; *Statuta nec non liber Promotionum Philosophorum Ordinis in Universitate Jagellonica ab a. 1402 ad a. 1849*, Ed. J. Muczkowski, Cracoviae 1849 s. 344, 346.

¹⁵ AKMK AEp 63 (1570–1575) s. 72.

¹⁶ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 377.

¹⁷ AKMK AEp 4 (1489–1503) s. 21 v.

¹⁸ AKMK AEp 39 (1613–1616) s. 147.

Burski Sebastian¹⁹ pochodził z Krakowa. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 16 listopada 1686 r. tytuł bakałarza, a 8 lipca 1688 r. tytuł doktora filozofii. Dnia 23 lutego 1712 r. został prepozytem kapituły sądeckiej, będąc już kanonikiem kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie oraz proboszczem kościoła św. Szczepana w Krakowie. Zmarł w 1713 r.

Bydłoniewicz Adam²⁰, urodzony w Starym Sączu w 1612 r. W letnim półroczu 1629 r. zapisał się na Uniwersytet Krakowski. Tytuł bakałarza filozofii uzyskał w 1637 r. *Liber Promotionum* nie potwierdza doktoratu z filozofii, który A. Bydłoniewicz miał uzyskać według W. Bazieliha. W latach 1642–1653 był proboszczem w Piwnicznej, rezydując w parafii przez pierwsze siedem lat. W 1649 r. został spowiednikiem klarysek w Starym Sączu i zamieszkał przy ich klasztorze. Dnia 23 lipca 1653 r. objął probostwo w Biegonicach, po wcześniejszej rezygnacji z probostwa w Piwnicznej. Od 1653 r. do 1658 r. był prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. W aktach oficjalatu foralnego w Nowym Sączu z 1659 r. występuje jako iudex surrogat sądecki. Zmarł 23 maja 1670 r.

Byszewski Franciszek²¹ h. Jastrzębiec, kanonik kapituły katedralnej w Krakowie (1728 r.), prepozyt w Pacanowie, został 28 sierpnia 1726 r. prepozytem kapituły sądeckiej. Dnia 22 kwietnia 1729 r. po uprzedniej rezygnacji z prepozytury, został archidiakonem sądeckim. Wkrótce po objęciu archidiakonii zmarł.

Chomolowski Marcin²² był prepozytem kapituły sądeckiej w latach 1590–1596. Możliwe, że urząd ten objął wcześniej.

Czarnkowski Jan²³, kanonik kapituły katedralnej w Krakowie i

¹⁹ AKMK AEp 76 (1710–1713) s. 342, 802; APNS ACap 1 s. 165; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 356, 358.

²⁰ AKMK AEp 59 (1658–1659) s. 300; APNS ACap 1 s. 20, 32, 55; W. Bazielihi, *Materiały do historii szpitala, kościoła i prepozytury św. Krzyża w Starym Sączu*, NP t 14: 1961 s. 228–229; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 305.

²¹ AKMK AEp 79 (1724–1727) s. 378, AEp 80 (1728–1730) s. 161; APNS ACap 1 s. 221, 216, 220; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów i kanoników krakowskich*, t. 2, Kraków 1852 s. 109.

²² AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 250, 537.

²³ AKapMK LR 1513 k. 64; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 2 s. 154.

prepozyt kapituły w Skalbmierzu (1510 r.), był w 1513 r. prałatem prepozytem w kapitule sądeckiej.

Czeladziński Adam²⁴, kanonik kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie, kanonik kapituły w Bobowej i oficjał w Bieczu, został instytuowany 27 października 1713 r. na prepozyturę w kapitule sądeckiej. Zmarł jesienią 1714 r.

Czosnkowicz Stanisław²⁵, wikariusz i penitencjarz w katedrze krakowskiej został 13 lutego 1636 r. instytuowany na kanonik sądecką *fundi Niskowa*. Zmarł w 1658 r.

Czyrzychowicz Augustyn Andrzej²⁶ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując bakałareat filozofii i nauk wyzwolonych w 1664 r. Doktorem filozofii został w 1666 r. Był członkiem Kolegium Mniejszego od 1683 r., a Kolegium Większego od 1683 r. W dniu 22 marca 1687 r. uzyskał bakałareat z teologii, a 19 listopada 1698 r. doktorat. Dnia 26 października 1685 r. został prałatem kantorem w kapitule sądeckiej, posiadając już scholasterię w Kolegiacie św. Anny i prepozyturę w kolegiacie św. Floriana w Krakowie. W działalność kapituły sądeckiej nie włączał się prawie wcale, przebywając stale w Krakowie i pracując na Uniwersytecie, pełniąc obowiązki dziekana wydziału teologicznego (1706, 1711), wykładowcy (1714, 1715), bibliotekarza Akademii Krakowskiej (1717). Zmarł w 1718 r.

Dambrowski Marcin²⁷, kapelan kancelarii biskupa Piotra Gamrata, został w dniu 3 sierpnia 1541 r. kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*.

Długoszowski Marcin²⁸ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując 4 listopada 1730 r. bakałareat z filozofii, a jesienią 1731 r. doktorat. Posiadał beneficjum parafialne w Łącku, a 15 października 1742 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. Od 1747 r. był spowiednikiem klarysek starsosądeckich. Zmarł w 1774 r.

²⁴ AKMK AEp 76 (1710–1713) s. 802, AEp 77 (1714–1719) s. 149; APNS ACap 1 s. 168, 170.

²⁵ AKMK AEp 48 (1636–1638) s. 13; APNS ACap 1 s. 5, 17, 22.

²⁶ AKMK AOif 156 (1683–1685) s. 1662; APNS ACap 1 s. 92, 186; E. Ozorowski, *Czyrzychowicz Augustyn*, SPTK t. 1 s. 357.

²⁷ AKMK AEp 19 (1541–1542) s. 211 v.

²⁸ AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 295, AEp 100 (1774–1775) s. 193; APNS ACap 1 s. 252, 402; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 391, 392.

Domański Jan ²⁹ studiował na Akademii Krakowskiej i uzyskał dnia 7 listopada 1726 r. bakalaureat, a w maju 1729 r. doktorat z filozofii. W 1740 r. został prałatem kanclerzem w kapitule sądeckiej. Posiadał ponadto beneficja parafialne w Ropczycach i w Dobrzechowie. Zmarł w 1769 r.

Drozdecki Wawrzyniec ³⁰ został instalowany w dniu 13 lipca 1775 r. do kapituły sądeckiej jako kanonik honorowy. Posiadał w tym czasie prebendę w kościele parafialnym w Starym Sączu. Nie była to z pewnością prepozytura, ponieważ *Descriptio 1776* nie wymienia ks. Drozdeckiego na tym stanowisku. Po r. 1776 został proboszczem w Muszynie. W kapitule pełnił obowiązki sekretarza do czasu swej śmierci w 1782 r.

Dumaniewicz Franciszek ³¹, został instalowany 14 lutego 1697 r. na kanonię sądecką *fundi Dąbrówka*. Beneficjum to posiadał do czasu swej śmierci, która nastąpiła prawdopodobnie w 1714 r.

Dziekuński Aleksander ³², archidiacon sądecki, znany z fundacji na rzecz kaznodziei i na naprawę ambony w kolegiacie, dokonanej w 1598 r.

Dzięciółowski Józef ³³, urodzony w Michalczowej w 1719 r., studiował na uniwersytecie w Krakowie, nie uzyskując żadnych stopni naukowych. Od 15 grudnia 1755 r. był proboszczem w Męcinie. Pełnił obowiązki dziekana dekanatu sądeckiego, prawdopodobnie od czasu objęcia probostwa w Męcinie. Dnia 26 lutego 1772 r. został kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej, a 5 lipca 1774 r. został kanonikiem gremialnym tejże kapituły. Zmarł po kasacie kolegiaty (1791).

Erler Mikołaj ³⁴, dziekan kapituły sądeckiej przed 1624. Z beneficjum sądeckiego zrezygnował 18 czerwca 1624 r.

²⁹ AKMK AEp 81 (1731–1732) s. 117–118, AEp 90 (1749–1750) s. 116; APNS ACap 1 s. 243, 351, 370; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 387, 390.

³⁰ APNS ACap 1 s. 418, 447, 449.

³¹ APNS ACap 1 s. 134, 137, 164.

³² AKMK AEp 33 (1597–1600) s. 183; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza od wstąpienia dynastii Wazów do pierwszego rozbioru Polski*, t. 3, Lwów 1902 s. 105.

³³ AKMK *Descriptio 1776* k. 21; AEp 100 (1774–1775) s. 113; APNS ACap 1 s. 397, 412.

³⁴ AKMK AEp 43 (1624–1626) s. 102.

Fabianowski Jan ³⁵ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 2 kwietnia 1689 r. tytuł bakałarza filozofii, a jesienią 1692 r. został promowany na doktora filozofii. Będąc proboszczem w Harlowej, ks. J. Fabianowski ufundował 6 lipca 1693 r. kanonię zwaną od nazwiska fundatora, kanonią *fundi Fabianowski*. Dekret erekcyjny tej kanonii wydał biskup J. Małachowski 20 listopada 1693 r. Fundator został pierwszym kanonikiem *fundi Fabianowski* 30 listopada 1693 r. Z kanonii tej zrezygnował 17 sierpnia 1717 r. w związku z przejściem na kanonię w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie.

Fabianowicz Albert ³⁶, proboszcz w Łącku został 11 lipca 1680 r. instalowany na kanonię w kolegiacie sądeckiej. Kanonię posiadał do 1682 r., czyli do czasu swojej śmierci.

Fantuci Ludwik ³⁷ przed 1673 r. był prepozytem w Rzeszowie. W dniu 13 lipca 1673 r. został instalowany jako kanonik w kapitule sądeckiej. Po raz ostatni był obecny na kapitule generalnej w 1697 r.

Felsztyński Sebastian ³⁸ został kanonikiem sądeckim 17 lutego 1595 r. Dnia 20 września 1596 r. przeszedł na prepozyturę w kapitule, po wcześniejszej rezygnacji z kanonii. Z prepozytury w kapitule sądeckiej zrezygnował na ręce kard. J. Radziwiłła dnia 3 lipca 1597 r.

Filipkiewicz Jan ³⁹ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1717 r. doktorat z filozofii. Będąc już proboszczem w Jakubkowicach, został 6 marca 1719 r. prałatem kantorem w kapitule sądeckiej. Godność tę posiadał do 1729 r.

Florentinus Andrzej Tagla ⁴⁰, będąc kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*, mianował 16 września 1596 r. swoim prokuratorem do za-

³⁵ AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 634; APNS ACap 1 s. 123, 178; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 359, 361; B. Kumor, *Archidiaconat sądecki*, s. 116.

³⁶ AKMK Acta Administratorialia (dalej cyt. AAdm) 16 (1680) s. 600–1; APNS ACap 1 s. 82, 85.

³⁷ APNS ACap 1 s. 59, 60, 135, 142.

³⁸ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 290 v, 314 v, 537 v; AEp 33 (1597–1600) s. 52.

³⁹ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 190–190 v; AOff 166 (1714–1719) s. 1334–1335; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 379; APNS ACap 1 s. 186.

⁴⁰ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 533.

łatwiania wszystkich spraw związanych z tym beneficjum Stanisława Łazanowskiego.

Formankowicz Jan ⁴¹ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując bakalaureat latem 1665 r., a w 1688 r. doktorat filozofii. Dnia 12 maja 1684 r. został prepozytem sądeckim, posiadając już kanonię w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie i probostwo w Krościenku oraz godność protonotariusza apostolskiego. W 1704 r. nazywany proboszczem w Gdowie. Zmarł w 1712 r.

Franchi Walenty ⁴² studiował na Uniwersytecie Krakowskim. Dnia 24 października 1738 r. został bakałarzem, a 21 czerwca 1741 r. doktorem filozofii. W 1750 r. był wiceprokuratorem Uniwersytetu. Dnia 3 lipca 1750 r. został prałatem kantorem w kapitule sądeckiej. Zmarł w 1752 r.

Frankowic Marcin Ignacy ⁴³ pochodził z patrycjuszowskiej rodziny mieszczańskiej z Nowego Sącza. Od 1659 r. studiował na Akademii Krakowskiej. Bakałarzem filozofii został 23 października 1666 r. Dnia 9 kwietnia 1672 r. uzyskał tytuł doktora filozofii. W latach 1673–1683 był wicekustoszem w kolegiacie sądeckiej. Dnia 29 czerwca 1683 r. został instalowany na kanonię w kapitule sądeckiej, a od 1686 r. był prałatem kustoszem w tejże kapitule. Przed 1683 r. uzyskał kanonię w kapitule w Bobowej oraz probostwo w Łącku. Pełnił także funkcję spowiednika klarysek starsądeckich (1683–1717) oraz był sędzią zastępczym w oficjalacie sądeckim (1706). Działal także jako prokurator kapituły sądeckiej (1695). Napisał kilka utworów literackich, z których najbardziej znanym był *Wizerunek świętej doskonałości* (1718), poświęcony życiu i cudom błogosławionej Kingi. Ks. M. Frankowic zmarł w 1718 r.

Frączkowicz Marcin ⁴⁴, proboszcz w Ropnicy i Banicy, został 29 listopada 1627 r. kanonikiem sądeckim. Zmarł w 1636 r.

⁴¹ AKMK AEp 68 (1683–1684) s. 517, 518; AEp 76 (1710–1713) s. 342; APNS ACap 1 s. 164, 166, 168; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 334, 337.

⁴² AKMK AEp 90 (1749–1750) s. 314; APNS ACap 1 s. 300, 307; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 334, 337.

⁴³ APNS ACap 1 s. 59, 60, 87, 169, 170; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 336, 341; H. Barycz, *Frankowic Marcin Ignacy*, PSB t. 7 s. 93; W. Murawiec, *Frankowic Marcin*, SPTK t. 1 s. 485.

⁴⁴ AKMK AEp 44 (1627–1630) s. 189, AEp 48 (1636–1638) s. 123.

Fuzoriusz Bartłomiej ⁴⁵, urodzony w Nowym Sączu ok. 1567 r. Od 1588 r. studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1591 r. bakalaureat filozofii i sztuk wyzwolonych. W latach 1591–1594 był zatrudniony w Uniwersytecie Krakowskim jako wykładowca. W 1594 r. został wicekustoszem w kolegiacie sądeckiej. Od r. 1607 był prałatem kustoszem kapituły św. Małgorzaty. W latach 1619–1637 pełnił funkcję oficjła okręgowego w Nowym Sączu. Dał się poznać jako jeden z najwybitniejszych i najbardziej hojnych członków kapituły. Kierował i w znacznej części finansował odbudowę kolegiaty po pożarze w 1611 r. W 1630 r. finansował budowę kamiennego kościoła w Kamionce Wielkiej. Dnia 16 sierpnia 1631 r. zapisał 1000 fl. pol. na stypendium dla trzech młodzieńców z Nowego Sącza, Grybowa i Kamionki studiujących na Akademii Krakowskiej. Przed r. 1637 zapis ten powiększył o 300 fl. pol. Dnia 8 września 1633 r. ufundował przy kolegiacie kolegium penitencjarzy, które erygował 4 listopada 1639 r. oficjał krakowski Jan Kretkowski. Był właścicielem bogatej biblioteki, którą w znacznej części pozostawił przy kolegiacie. Zmarł w 1637 r.

Gallellus de Jadra Bernardinus ⁴⁶ pochodził z Dalmacji. Do Polski przybył w 1488 r. i został sekretarzem bpa krakowskiego Fryderyka Jagiellończyka. Dnia 24 czerwca 1409 r. został instalowany na kanonię w kapitule metropolitalnej w Gnieźnie. Kanonikiem kapituły katedralnej w Krakowie został 5 maja 1500 r. W latach 1499–1502 był proboszczem w Bochni. Po rezygnacji z beneficjum bocheńskiego został w r. 1502 prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. Z godności tej zrezygnował 2 czerwca 1506 r. Wkrótce, bo już 8 lipca 1506 r., Gallellus został prałatem kustoszem w kapitule katedralnej w Krakowie. W 1510 r. zrezygnował z kanonii w Gnieźnie oraz zamienił kanonię w kapitule katedralnej w Krakowie na prałaturę kustosza w kolegiacie w Kielcach. W 1507 r. był kanonikiem sandomierskim, a w latach 1509–1517 prebendarzem w Nowym Mieście Korczynie. Posiadał także od 1514 r. beneficjum parafialne w Gorzycach. Dnia 25 sierpnia 1509 r. Gallellus został oficjałem i wikariuszem.

⁴⁵ AKMK AEp 48 (1636–1638) s. 528; Wojewódzkie Archiwum Państwowe w Krakowie. Oddział na Wawelu (dalej cyt. WAPKr Wawel) Acta castrensia Sandecensia (dalej cyt. ACS) Inscriptiones 45 (1631–1632) s. 1088–1097; H. Barycz, *Fuzoriusz Bartłomiej*; PSB t. 7 s. 187–188.

⁴⁶ J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus de Jadra*, Kraków 1934 s. 17, 47, 48, 58, 59, 60, 62, 66, 85, 86; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy*, t. 2 s. 35–36.

szem generalnym krakowskim. Z funkcji oficjała zrezygnował 24 stycznia 1513 r., natomiast wikariuszem generalnym był do śmierci. Zmarł w Krakowie 5 czerwca 1517 r.

Galczyński Jan ⁴⁷ h. Sokala, syn Macieja i Anny Dobrzyńskiej. W 1578 r. otrzymał w Krakowie święcenia subdiakonatu. Był sekretarzem króla Stefana Batorego, a w 1585 r. referendarzem koronnym. W 1587 r. jako referendarz koronny podpisał akt elekcji króla Zygmunta III Wazy. Prałatem kantorem kapituły katedralnej w Gnieźnie został 17 lipca 1586 r. W 1587 r. został kanonikiem kapituły katedralnej krakowskiej i wrocławskiej. Przed r. 1579 został archidiaconem sądeckim, jednak z beneficjum tego zrezygnował 28 sierpnia 1579 r. Prawdopodobnie po rezygnacji z archidiaconatu był dziekanem kapituły sądeckiej, z której także zrezygnował 2 czerwca 1595 r. Zmarł 1 czerwca 1599 r.

Gerardyni Kamil ⁴⁸, scholastyk kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie, był kanonikiem sądeckim w latach 1735–1744. Z beneficjum sądeckiego zrezygnował w 1744 r. w związku z objęciem beneficjum parafialnego w Skale.

Golański Stanisław ⁴⁹ studiował na Akademii Krakowskiej. Latem 1720 r. uzyskał bakalaureat filozofii i nauk wyzwolonych, a w 1721 r. został doktorem filozofii. Był kanonikiem inflanckim, proboszczem w Brzostku oraz prepozytem i oficjałem foralnym w Pilźnie. Dnia 20 lipca 1742 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*, zachowując poprzednie beneficja. Posiadał także godność protonotariusza apostolskiego. Zmarł w 1768 r.

Gomoliński Stanisław ⁵⁰ pochodził z Gomolina pod Piotrkowem. Kształcił się na uniwersytecie w Wittemberdze. Od 1559 r. był sekretarzem króla Zygmunta Augusta. W 1578 r. był scholastykiem ploc-

⁴⁷ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 185–185 v; AEp 32 (1592–1596) s. 366; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy*, t. 2 s. 40–41; T. Glemma, *Galczyński Jan*, PSB t. 7 s. 238; L. Łętowski, *Katalog prałatów*, t. 2 s. 239.

⁴⁸ AKMK AOff 179 (1744) s. 173; APNS ACap 1 s. 228, 259.

⁴⁹ AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 231, AEp 98 (1759–1768) s. 267 v; APNS ACap 1 s. 254, 255, 351, 365; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 382, 383.

⁵⁰ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 185 v, 426; K. Lepszy, *Gomoliński Stanisław* PSB t. 8 s. 272–273; L. Łętowski, *Katalog prałatów*, t. 2 s. 260–261.

kim, a także w tym roku przyjął święcenia kapłańskie. Dnia 28 sierpnia 1579 r. został archidiaconem sądeckim. Zrezygnował z tego beneficjum 26 kwietnia 1585 r., w międzyczasie przebywał w 1580 r. na studiach w Rzymie oraz uzyskał kanonię w katedrze krakowskiej (1583). W 1589 r. Gomoliński został kanonikiem sandomierskim, a także otrzymał nominację na biskupstwo kamienieckie. Od 31 lipca 1591 r. był biskupem chełmińskim, podejmując w tym czasie, zwłaszcza od r. 1594, szereg działań prowadzących do zawarcia unii brzeskiej (1596). Dnia 30 sierpnia 1600 r. przeszedł na biskupstwo łuckie. Zmarł w 1604 r.

Gosławski Jan ⁵¹ h. Wieniawa, był dziekanem kapituły sądeckiej w 1470 r. Prawdopodobnie jest on tożsamy z Janem Gosławskim z Gosławia, kanonikiem krakowskim i wikariuszem generalnym krakowskim w latach 1497–1501, chociaż Łętowski nie mówi o nim.

Grabowski Jan ⁵² studiował na Uniwersytecie Krakowskim. W 1635 r. został bakałarzem, a w 1638 r. doktorem filozofii. Był od 1645 r. notariuszem w kancelarii biskupiej Piotra Gembickiego. Posiadał godność protonotariusza apostolskiego. W 1653 r. został prepozytem kapituły sądeckiej, posiadając także jako beneficjum prepozyturę szpitalną w Wolbromiu. W testamencie zapisał 5 000 fl. pol. na uposażenie nowej kanonii w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie. Akt erekcji tej kanonii wydał bp A. Trzebicki 1 czerwca 1665 r. Ks. J. Grabowski zmarł 19 lutego 1665 r.

Grabski Stanisław ⁵³ został 3 sierpnia 1593 r. prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej i ustanowił 3 września tego roku swoim prokuratorem Alberta Bolikowskiego, aby przy jego pomocy lepiej spełniać swoje obowiązki. Przebywał przy kolegiacie w czasie wizytacji kard. J. Radziwiłła (1597 r.), a także prowadził w 1598 r. spór z magistratem z powodu zwłoki z wypłacaniem mu należnych czynszów. Dnia 31 sierpnia 1607 r. oficjał krakowski Paweł Dembski zatwierdził

⁵¹ LBDŁ t. 1 s. 548; J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus*, s. 82.

⁵² AKMK AOff 140 (1661–1662) s. 598; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 303, 307; K. Kaczmarczyk, *Catalogus diplomatum pergameneorum Universitatis Jagellonicae Cracoviensis*, Cracoviae 1953 nr 662 s. 323; H. Wyczański, *Biskup Piotr Gembicki* Kraków 1957 s. 267.

⁵³ AKMK AEp 33 (1597–1600) s. 62 v, 182–183; AOff 111 (1591–1585) s. 610, AOff 115 (1607–1608) s. 269–371; Akta wizytacji archid. J. Januszowskiego z 1608 (dalej cyt. AV 5 Wiz. 1608) s. 29; AKap. MK Akta wizytacji kard. J. Radziwiłła z 1597 r. (dalej cyt. AVCap 9 Wiz. 1597) s. 29.

testament ks. S. Grabskiego przedstawiony przez prepozyta kapituły sądeckiej M. Wąsowicza i wicekustosza B. Fuzoriusza. W tym samym roku Grabski zmarł.

Grzymała Aleksy Tomasz ⁵⁴, proboszcz w Trzcinnicy został 14 sierpnia 1715 r. kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. W 1717 r. był oficjałem bieckim, a 18 grudnia został instalowany do kapituły jako prałat kustosz, na podstawie dekretu bpa K. Łubieńskiego z dnia 18 października 1717 r. Zmarł w 1728 r.

Ilmanowski Kasper ⁵⁵ został kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa* 20 czerwca 1580 r., po długim wakansie tej prebendy, spowodowanym niewyjaśnioną bliżej grabieżą. Zrezygnował z tej kanoni w 1591 r., a 18 grudnia 1591 r. został prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Kustoszem był do 1596 r.

Jagła (Jagielski) Andrzej ⁵⁶ w źródłach występuje jako scholastyk krakowski, objął kanonię sądecką *fundi Biegonice* w 1596 r. Podczas wizytacji kard. J. Radziwiłła kanonię tę posiadał już inny beneficjant, co wskazuje, że Jagła z niej zrezygnował. Muczkowski wymienia w *Liber promotionum* Andrzeja Jagielskiego, który uzyskał w 1581 r. bakalaureat z filozofii, a doktorem filozofii został w 1583 r. Być może jest to ta sama postać.

Jakub z Lipowca ⁵⁷ był archidiaconem sądeckim w latach 1504–1506. W r. 1504 snuł zamiary odnośnie budowy domu dla archidiaconów w Nowym Sączu. Wydaje się, że zamiaru tego nie zrealizował, a w testamencie zatwierdzonym 14 września 1506 r. nie ma żadnych wzmianek o tej inwestycji lub o Nowym Sączu.

Janidłowicz Jakub ⁵⁸, syn Macieja z Bodzentyna, urodzony ok. 1570 r., studiował od 1587 r. na Uniwersytecie Krakowskim. Studia z zakresu prawa i filozofii ukończył zdobyciem magisterium w 1594 r.

⁵⁴ AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 392, 726; AEp 80 (1728–1730) s. 81 v, 124, 129 v; APNS ACap 1 s. 174, 185, 193, 214.

⁵⁵ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 224; AOff 111 (1591–1595) s. 7, 260–261.

⁵⁶ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 532; AV 5 Wiz. 1608 s. 100; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 224, 227.

⁵⁷ AKMK AEp 5 (1503–1514), s. 58; J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus*, s. 43–44.

⁵⁸ AKMK AEp 38 (1607–1612) s. 494; AEp 42 (1620–1623) s. 143; J. Bieniarzówna, *Janidło Jakub*, PSB t. 10 s. 512.

Po studiach w Rzymie uzyskał tytuł doktora obojga praw (1598 r.), nostryfikowany Krakowie 11 stycznia 1599 r. Od 1599 r. był profesorem prawa i dwukrotnie rektorem Uniwersytetu Krakowskiego (w latach 1614–1619). Spełniał także w latach 1617–1619 funkcję promotora i pierwszego prowizora fundacji Bartłomieja Nowodworskiego. W sądzie biskupim za czasów B. Maciejowskiego, P. Tylickiego, M. Szyszkowskiego pełnił funkcję asesora, natomiast synod bpa P. Tylickiego (1612) powierzył mu urząd egzaminatora i kolektora na budowę szpitala dla księży w Krakowie. Od 1603 r. Janidłowicz był proboszczem w Gołaczowach, a od 18 lutego 1611 r. był kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*. W 1606 r. ukazał się po raz pierwszy napisany przez J. Janidłowicza podręcznik procesu kanonicznego *Processus iudiciarius*, wydawany później wielokrotnie (1619, 1643...). W 1616 r. ufundował stypendium dla dwóch studentów Uniwersytetu Krakowskiego, pochodzących z Bodzentyna. Zmarł 31 grudnia 1619 r.

Jankowski Kazimierz ⁵⁹ był proboszczem w Starym Sączu w latach 1679–1686. Dnia 21 czerwca 1679 r. został prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. Zmarł w 1691 r.

Januszowski Jan Łazarzowiec ⁶⁰, urodzony około 1550 r., studiował na Akademii Krakowskiej oraz w latach 1571–1574 w Rzymie. Był pisarzem pokojowym króla Zygmunta Augusta (+ 1572 r.) oraz od 1576 r. sekretarzem króla Stefana Batorego. Szlachectwo z herbem Kłośnik otrzymał 24 stycznia 1588 r. Po śmierci ojca 22 maja 1577 r. przejął drukarnię Łazarzową, która za jego rządów rozwinęła się bardzo i była zwana „Architypografią królewską i kościelną”. W ciągu 40 lat drukarnia Januszowskiego wydała ponad 400 dzieł, w tym *Biblię* Jakuba Wujka. W latach 1590–1597 Januszowski opracował na zlecenie wojewody krakowskiego Mikołaja Firleja zbiór prawa polskiego wydany w 1600 r. jako *Statuta, prawa i konstytucje koronne łacińskie i polskie*. Januszowski, ożeniony w 1583 r. z Elżbietą Strzeszowską, w czasie zarazy 1601 r. utracił żonę i pięcioro dzieci. Po śmierci żony Januszowski przyjął święcenia kapłańskie (ok. 1602), drukarnię oddał w dzierżawę w 1603 r. Bazylemu Skalskiemu, a sam oddał się działalności kościelnej. Po święceniach został proboszczem

⁵⁹ AKMK AEp 66 (1679) s. 387; APNS ACap 1 s. 81, 111; W. Bazieli, *Parafialni proboszczowie starosądecki*; NP t. 9: 1959 s. 110–111.

⁶⁰ AKMK AV 5 Wiz. 1608 s. 89; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza*, t. 1 s. 151; A. Kawecka-Gryczowa, *Januszowski Jan Łazarzowiec*, PSB t. 10 s. 598–600; E. Ozorowski, *Januszowski Jan*, SPTK t. 2 s. 166–169.

w Solcu, a od 1604 r. był archidiakonem sądeckim. Brał żywy udział w zarządzie diecezją, przeprowadził szereg wizytacji generalnych, między innymi odbył także wizytację w kolegiacie sądeckiej w 1608 r., sporządzając bardzo obszerny i szczegółowy protokół powizytacyjny. W 1610 r. sporządził w Zamościu inwentarz zasobu typograficznego tamtejszej oficyny akademickiej. Występował także jako pisarz polityczny. Wydał między innymi: *Zwierciadło królewskie* (1606), *Cenzor obyczajów niektórych potocznych* (1607). Zmarł 30 listopada 1613 r.

Jan z Boturzyna ⁶¹ h. Czewoja, syn Jakuba, był w 1470 r. archidiakonem sądeckim. W 1486 r. potwierdzony jest jako dziekan sądecki.

Jan z Dąbrówki ⁶² urodził się w 1400 r. w Dąbrówce koło Inowrocławia. W 1420 r. rozpoczął studia na Akademii Krakowskiej. Bakaureat z filozofii i sztuk wyzwolonych uzyskał w 1421 r., natomiast magisterium w 1427 r. Od 1427 r. był wykładowcą na Uniwersytecie Krakowskim, a równocześnie studiował teologię. Doktorat z teologii uzyskał w r. 1447. W latach 1446–1472 był dziesięciokrotnie rektorem Uniwersytetu oraz kilkakrotnie dziekanem wydziału teologicznego. Napisał komentarz do *Kroniki* Wincentego Kadłubka, oraz sam wykladał historię Polski w oparciu o Kadłubka. W latach 1462–1464 był przedstawicielem króla Kazimierza Jagiellończyka w sporach polsko-krzyżackich. W dniu 4 października 1448 został dziekanem kapituły w Nowym Sączu, w latach następnych został kanonikiem w kolegiacie św. Floriana w Krakowie (1450 r.), kustoszem w kapitule kieleckiej, kustoszem w kolegiacie św. Floriana (1462 r.) i kanonikiem kapituły katedralnej (1467 r.). Zmarł 11 stycznia 1472 r.

Jan z Nowego Sącza ⁶³ studiował na Uniwersytecie Krakowskim do 1519 r., uzyskując bakaureat sztuk wyzwolonych i filozofii w 1522 r. oraz magisterium w 1525 r. W latach 1526–1529 pełnił urząd prywatnego docenta na wydziale sztuk wyzwolonych. W 1529 r. zrezygnował z kariery uniwersyteckiej, wrócił do Nowego Sącza i od 1529 r. był prepozytem kapituły św. Małgorzaty.

⁶¹ LBDł t. 1 s. 549, t. 2 s. 234–235; *Słownik historyczno-geograficzny województwa krakowskiego w średniowieczu*. Oprac. Z. Leszczyńska-Skrętowa, F. Sikora ..., Cz. 1 z. 2, Wrocław–Warszawa–Kraków 1985 s. 204.

⁶² LBDł t. 1 s. 546; H. Barycz, *Dąbrówka (z Dąbrówki) Jan*, PSB t. 5 s. 26–28; S. Dobrzański, *Dąbrówka Jan*, SPTK t. 1 s. 376–378.

⁶³ AKapMK LR LR 1529 s. 311; H. Barycz, *Z kulturalnego almanachu Nowego Sącza*, „Rocznik Sądecki” t. 5: 1962 s. 48.

Jan z Wielopola ⁶⁴ h. Stary koń, został w 1448 r. archidiakonem sądeckim i kanonikiem *fundi Chochorowice* w utworzonej przez kard. Z. Oleśnickiego kapitule sądeckiej. Poprzednio był proboszczem parafii św. Jakuba w Podegrodziu. W 1456 r. Jan z Wielopola był nazywany oficjałem sądeckim, chociaż wydaje się, że urząd ten sprawował od r. 1448. Zmarł przed r. 1470.

Jaroszewski Szymon ⁶⁵, doktor obojga praw, był w latach 1626–1653 prepozytem szpitala św. Krzyża w Starym Sączu. W r. 1638 objął probostwo w Biegonicach i został spowiednikiem klarysek starsądeckich. Od 1641 r. był prałatem prepozytem w kapitule sądeckiej. W swoim testamencie zapisał między innymi 7200 fl. pol. klaryskom na wybudowanie nowego klasztoru w Nowym Sączu, oraz 6000 fl. pol. na rzecz kolegiaty i kapituły sądeckiej. Zmarł w 1653 r.

Jaszczurowski Maciej ⁶⁶, proboszcz w Chomranicach po 1776 r. Został 21 lipca 1780 r. prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Beneficjum to posiadał do 1789 r. (ostatnia wzmianka).

Jaśkowski Kasper ⁶⁷ przed 1584 r. był prepozytem kapituły tarnowskiej. Dnia 17 lutego 1584 r. został prałatem kustoszem sądeckim. Zmarł w 1591 r.

Jordan Józef z Zakliczyna ⁶⁸ h. Trąby, syn Krzysztofa i Anny Proszowskiej. Dnia 22 maja 1703 r. objął w kapitule katedralnej w Krakowie kanonię przyznaną doktorom prawa, chociaż prawdopodobnie doktoratu nie miał. W 1713 r. objął w użytkowanie wieś Wola Zachariaszowska, a w dniu 13 października 1714 r. został administratorem dóbr pabianickich należących do kapituły krakowskiej. W latach 1705–1729 był archidiakonem sądeckim i przeprowadził wizytacje generalne dekanatów bobowskiego, nowotarskiego, sądeckiego i spiskiego w latach 1723–1728. Zmarł w 1729 r.

⁶⁴ LBDł t. 1 s. 545–546; J. Sygański, *Arendy klasztoru starsądeckiego*, Lwów 1904 s. 172–173.

⁶⁵ APNS ACap 1 s. 9, 17; W. Bazielich, *Materiały do historii szpitala, kościoła i prepozytury św. Krzyża w Starym Sączu*, NP t. 14: 1961 s. 226–227.

⁶⁶ APNS ACap 1 s. 442, 443, 447, 459, 462.

⁶⁷ AKMK AOff 109 (1583–1586) s. 102, AOff 111 (1591–1595) s. 7.

⁶⁸ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 161 v; APNS ACap 1 s. 156, 219, 220; J. Bieniarzówna, *Jordan Józef*, PSB t. 11 s. 279; L. Łętowski, *Katalog prałatów*, t. 3 s. 100.

Juraszowski Wojciech ⁶⁹ był proboszczem w Dobrej oraz przed 1719 r. dziekanem foralnym w dekanacie dobczyckim. Dnia 8 października 1719 r. otrzymał prowizję od nuncjusza apostolskiego w Polsce Hieronima Grimaldiego na kanonię w kapitule sądeckiej. Dekret instytucyjny wydał biskup pomocniczy krakowski, działając jako oficjał generalny, Stanisław Hozjusz 15 listopada 1719 r. Dnia 14 lipca 1720 r. został instalowany w kapitule na kanonię *fundi Chochorowice*. Jednak już w tym samym roku rozpoczął się spór o prawo do kanonii chochorowskiej z ks. Wojciechem Luksarowiczem, który posiadał prowizję na to samo beneficjum od pap. Klemensa XI. Ostatecznie kanonię zatrzymał i czerpał z niej dochody ks. W. Juraszowski, który objął ją wcześniej i żył dłużej niż rywal. Ks. Juraszowski zmarł ok. 1728 r.

Kalina Samuel ⁷⁰, doktor obojga praw, prepozyt w Nowym Mieście Korczynie, został archidiakonem sądeckim około 1629 r. Z prebendy tej zrezygnował 15 listopada 1647 r.

Kaniewski Jan ⁷¹ został 20 września 1624 r. prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. Przed r. 1626 uzyskał prepozyturę w kościele św. Jakuba na Kazimierzu. Z dziekanii sądeckiej zrezygnował 13 stycznia 1626 r.

Karnkowski Jan ⁷² h. Junosza, urodzony we wsi Żmigród ok. 1472 r. W latach 1489–1491 studiował na Akademii Krakowskiej. Od 1494 r. przebywał na dworze króla Jana Olbrachta, pełniąc w latach 1497–1501 funkcję pisarza w kancelarii królewskiej. Był także sekretarzem króla Zygmunta I Starego od 1507 r. i stałym bywalcem na jego dworze. Przed 29 stycznia 1500 r. został kanonikiem w kapitule katedralnej krakowskiej. W latach 1502–1509 był prałatem prepozytem w kapitule w Skalbmierzu. W 1509 r. był prepozytem kapituły w Nowym Sączu, a ponadto posiadał beneficjum prałata scholas-

⁶⁹ AKMK AADm 24 (1719–1720) s. 395; APNS ACap 1 s. 188, 192–193, 195, 201, 210–211.

⁷⁰ AKMK AEp 4 (1627–1630) s. 562, AEp 55 (1647–1649) s. 306; APNS *Summariū transactionū* nr 34, 206, 599.

⁷¹ AKMK AEp 43 (1624–1626) s. 166 v, 485.

⁷² W. Urban, *Karnkowski Jan z Karnkowa*, PSB t. 12 s. 74–76; J. Korytkowski, *Prałaci*, t. 2 s. 226–228; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza*, t. 2 s. 223; Z. Szostkiewicz, *Katalog biskupów obrządku łacińskiego przedrozbirowej Polski*, w: „Sacrum Poloniae Millennium” t. 1, Rzym 1954 s. 483; J. Wiśniewski, *Katalog prałatów i kanoników sandomierskich od 1186 do 1926 r. tudzież sesje kapituły sandomierskiej od 1581–1866*, Radom 1926 s. 142.

tyka w Sandomierzu (1510), kanonię w katedrze poznańskiej (1510), probostwo w Piotrkowie (1513), kanonię w Płocku (1525), kanonię w kapitule katedralnej w Gnieźnie (9 styczeń 1525), prepozyturę w kapitule katedralnej krakowskiej (1527). Dnia 29 kwietnia 1527 r. został biskupem przemyskim. W 1529 r. odprawił synod diecezji przemyskiej w Radymnie. Dnia 4 sierpnia 1531 r. objął biskupstwo włocławskie, a następnie odprawił dwa synody diecezjalne (1532, 1537). Zmarł w Krakowie 11 grudnia 1537 r.

Kempiński Stanisław ⁷³ został kanonikiem kapituły sądeckiej przed r. 1577. W kapitule i przy kolegiacie bywał rzadko, dlatego instygator oficjalu sądeckiego Jan Brzeziński wystąpił 13 listopada 1594 r. ze skargą do kard. Radziwiłła przeciw niemu, że ani nie rezygnuje z kanonii, ani nie rezyduje w Nowym Sączu, chociaż zobowiązał się do tego przed audytorem biskupim Andrzejem Próchnickim. Tym razem działanie było skuteczne, ponieważ 4 stycznia 1595 r. ks. Stanisław Kempniński zrezygnował z kanonii sądeckiej. Jako powód podał przejście na scholasterię w katedrze krakowskiej. Łętowski nie mówi o nim jako o prałacie kapituły katedralnej.

Kiewski Albert ⁷⁴ był dziekanem kapituły sądeckiej w latach 1531–1532, notariuszem w kancelarii króla Zygmunta I, z którego prezenty otrzymał dnia 3 czerwca 1532 r. probostwo w Przemankowie; 24 października był prezentowany na probostwo w Grybowie. Na wniosek A. Kiewskiego, dziekana sądeckiego, nobilitowano 19 grudnia 1531 r. mieszczanina bocheńskiego Marcina Stefanka i jego dzieci. Oprócz beneficjum sądeckiego Kiewski był kanonikiem warmińskim oraz kanonikiem kapituły katedralnej krakowskiej. Wydaje się, że Kiewski w 1532 r. zrezygnował z beneficjum sądeckiego, ponieważ późniejsze wzmianki 1549–1566 nie określają go jako dziekana sądeckiego. Łętowski nie umieszcza go w swoim katalogu.

Kłoczyński Marcin ⁷⁵ urodził się ok. 1562 r. Studiował na Akade-

⁷³ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 241, 256, 362–362 v; AKapMK LR 1577 s. 91.

⁷⁴ *Matricularum regni Poloniae Summaria*. Ed. T. Wierzbowski, t. 4, Warszawa 1910 nr 16074, 16443, 16230, 16584; K. Kaczmarczyk, *Catalogus diplomatum pergamenearum Universitatis Jagellonice Cracoviensis*, Cracoviae 1953 nr 205, 498, 500, 519, 537, 539.

⁷⁵ *Materiały do historii miasta Biecza (1361–1632)*. Oprac. F. Bujak, Kraków 1914 s. 168, 385, 397, 407; J. Bieniarzówna, *Kłoczyński Marcin*, PSB t. 13 s. 54; J. Sygański, *Z życia domowego szlachty sądeckiej w epoce Wawów*, Lwów 1910 s. 107–108.

mii Krakowskiej uzyskując w 1589 r. bakalaureat filozofii i sztuk wyzwolonych. Nie wiadomo, gdzie uzyskał doktorat z prawa. W czasach biskupów krakowskich: kard. J. Radziwiłła, B. Maciejowskiego był notariuszem publicznym i aktuariuszem kancelarii biskupiej. W latach 1602–1612 był proboszczem w Bieczu. W 1608 r. był prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej posiadając już oprócz beneficjum bieckiego probostwo w Czchowie. W latach 1608–1611 kilkakrotnie bawił w Rzymie, a w 1610 r. pełnił funkcję audytora nuncjusza apostolskiego Franciszka Simonietiego. W 1612 r. został przełożonym klasztoru kanoników regularnych przy kościele Bożego Ciała w Krakowie. Śluby zakonne złożył 26 listopada 1618 r. Zmarł 8 lutego 1644 r.

Kocerim Sebastian ⁷⁶, doktor teologii, był kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice* od 1604 r. Z prebendy tej zrezygnował 16 lipca 1618 r.

Kokotowicz Maciej ⁷⁷, magister sztuk wyzwolonych i filozofii został 20 września 1596 r. kanonikiem sądeckim.

Komorowski Adam Ignacy ⁷⁸ h. Korczak. Urodzony w Czyżowicach w ziemi chełmińskiej w 1699 r. Studia odbywał w kolegiach jezuickich w Krakowie i we Wrocławiu z zakresu teologii i filozofii. Doktorat obojga praw uzyskał w Rzymie 19 października 1723 r. Świecenia kapłańskie przyjął 3 września 1724 r. Posiadał szereg beneficjów kościelnych. Między innymi był prepozytem kolegiaty w Pilicy i oficjałem pilickim (1724), kanonikiem tarnowskim (1724), kanclerzem kapituły katedralnej krakowskiej (1724). Dnia 3 sierpnia 1729 r. został archidiakonem sądeckim. Z beneficjum tego zrezygnował 11 maja 1736 r., aby objąć 31 lipca 1736 r. prepozyturę w katedrze krakowskiej. Komorowski był wielokrotnie delegatem kapituły krakowskiej do Trybunału Koronnego w Lublinie (l. 1727, 1731, 1736, 1744). W 1738 r. zrezygnował z nominacji na biskupstwo inflanckie, aby przyjąć w 1747 r. koadiutorię, przy biskupie kijowskim Samuelu Oździe. Po śmierci prymasa K. Szembeka (6 lipiec 1748 r.), został wyniesiony przez króla Augusta III Sasa na stanowisko prymasa Polski. Kapituła gnieźnieńska dokonała kanonicznego wyboru Ko-

⁷⁶ AKMK AEp 41 (1617–1619) s. 414.

⁷⁷ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 537.

⁷⁸ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 194, AEp 82 (1734–1737) s. 173, 181; H. Dymnicka, *Komorowski Adam Ignacy*, PSB t. 13 s. 405–407.

morowskiego 8 sierpnia 1748 r., a pap. Benedykt XIV wybór zatwierdził 22 września 1749 r. Dnia 30 września arcybiskup gnieźnieński i prymas Polski A. Komorowski otrzymał od pap. Benedykta XIV przywilej używania szat purpurowych dla siebie i swoich następców. Działalność Komorowskiego jako prymasa rozciągała się zarówno na sprawy kościelne jak i na sprawy polityki państwowej. Zmarł 2 marca 1759 r.

Konrad Jan ⁷⁹ został kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice* 27 czerwca 1696 r. Dnia 4 października 1697 r. został instalowany do kapituły w osobie pełnomocnika kanonika M. Bocheńskiego. Osobiście pojawił się na kapitule generalnej dopiero 13 lipca 1706 r. Do tego czasu nie korzystał z dochodów z kanonii, ponieważ prawo do dochodów zyskiwano dopiero po osobistym objęciu beneficjum i spełnieniu wszystkich wymogów statutowych. J. Konrad zrezygnował z beneficjum sądeckiego w 1710 r., posiadając już kanonię w kapitule kieleckiej oraz probostwo w Szewnej.

Kopciowicz Jan ⁸⁰, urodzony w Grybowie w 1620 r. Po ukończeniu szkoły przykolegiackiej w Nowym Sączu, rozpoczął w 1640 r. studia na Uniwersytecie Krakowskim. Bakalaureat sztuk wyzwolonych uzyskał w 1641 r., natomiast w 1644 r. został magistrem sztuk wyzwolonych. Od 1644 r. prowadził wykład na Uniwersytecie jako docent bezpłatny, a od r. 1653 jako docent płatny. W 1654 r. pełnił obowiązki dziekana wydziału sztuk wyzwolonych, prowadząc również w latach 1654–1660 wykłady na tym wydziale. W 1660 r. Kopciowicz przeniósł się na wydział prawa, a po studiach w Rzymie uzyskał doktorat z prawa 19 kwietnia 1664 r. Do stanu duchownego Kopciowicz wstąpił w 1660 r. W 1664 r. był kanonikiem kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie oraz proboszczem parafii św. Mikołaja w Krakowie. Dnia 4 listopada 1667 r. został prałatem prepozytem w kapitule sądeckiej. Posiadał godność protonotariusza apostolskiego. Zmarł 18 marca 1684 r.

Kosiński Antoni ⁸¹, proboszcz w Gdowie i dziekan foralny w Wie-

⁷⁹ AKMK AEp 76 (1710–1713) s. 14; APNS ACap 1 s. 143, 147, 159.

⁸⁰ AKMK AEp 62 (1667–1669) s. 138, AEp 68 (1683–1684) s. 517–518; APNS ACap 1 s. 51, 87; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 311, 325; H. Barycz, *Kopciowicz Jan*, PSB t. 13 s. 617–618.

⁸¹ AKMK AEp 90 (1749–1750) s. 317, AEp 91 (1751–1752) s. 100; APNS ACap 1 s. 308.

liczce został kanonikiem sądeckim *fundi Fabiankowski* w dniu 4 grudnia 1750 r. Z kanonii zrezygnował wiosną 1752 r.

Kownacki Mikołaj⁸² pełnił w 1622 r. funkcję spowiednika klarysek, a w r. 1625 był ich kapelanem. Uzdrawiony w czasie zarazy w 1622 r. za przyczyną Kingi był odtąd szczególnym jej czcicielem. W dniach od 8 czerwca 1629 r. do 18 kwietnia 1630 r. był członkiem komisji wyznaczonej przez pap. Urbana VIII, spisującej cuda i łaski doznane za wstawiennictwem Kingi, w ramach prowadzonego procesu beatyfikacyjnego. Dnia 16 lipca 1618 r. M. Kownacki został kanonikiem *fundi Chochorowice* w kapitule sądeckiej. W 1629 r. został prepozytem starsądeckim, a w 1637 r. był dziekanem dekanatu sądeckiego. Przez cały okres przynależności do kapituły pełnił funkcję spowiednika klarysek. Zmarł w 1668 r.

Kroczkiewicz Józef⁸³ urodził się 4 listopada w Lubowli na Spiszu. Do szkoły uczęszczał na Węgrzech i w Polsce w Sandomierzu. Dnia 21 grudnia 1761 r. został proboszczem w Gniazdach na Spiszu. W latach 1773–1782 był kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej. Po 1776 r. pełnił obowiązki dziekana dekanatu spiskiego.

Kroczkowski Jacek⁸⁴ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując w zimowym półroczu 1644 r. tytuł bakałarza filozofii. Kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka* został przed 1660 r., posiadając wcześniej beneficjum parafialne w Dobczycach oraz pełniąc obowiązki dziekana dekanatu dobczyckiego. Ostatni raz uczestniczył w posiedzeniu generalnym kapituły w dniu 1 lipca 1667 r.

Królikowski Grzegorz⁸⁵ został 13 stycznia 1626 r. dziekanem kapituły sądeckiej. Posiadał już wtedy probostwo w Grybowie oraz w Dobczycach. Dnia 15 listopada 1647 r. po rezygnacji z dziekanii został archidiakonem sądeckim. Od 1638 r. pełnił funkcję oficjała foral-

⁸² AKMK AEp 41 (1617–1619) s. 414; APNS ACap 1 s. 1, 11, 16, 18, 38, 42, 49, 51, 53, 56; W. Bazielić, *Parafialni proboszczowie*, s. 108–110.

⁸³ AKMK *Descriptio* 1776 k. 29; APNS ACap 1 s. 448.

⁸⁴ APNS ACap 1 s. 32, 38, 41, 44, 47, 48, 51; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 315.

⁸⁵ AKMK AEp 43 (1624–1626) s. 485 v, AEp 48 (1636–1638) s. 527, AEp 55 (1647–1649) s. 306; APNS ACap 1 s. 1, 9, 15, 20, 38, 42; AOff for. nlb; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza*, t. 2 s. 100.

nego w Nowym Sączu. Świadectwem jego działalności jako oficjała są zachowane księgi oficjałatu. Zmarł w 1663 r.

Krodner (Krodnerowicz) Jan⁸⁶ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1699 r. tytuł bakałarza, a 30 czerwca 1700 r. tytuł doktora filozofii. Dnia 18 czerwca 1704 r. został prałatem scholastykiem w kapitule sądeckiej, posiadając już beneficjum parafialne w Binarowej. Zmarł w 1742 r. uzyskując wcześniej prepozyturę w Bieczu.

Krzykawski Krzysztof⁸⁷ h. Trąby. Nie wiadomo, gdzie i kiedy się urodził. Studia na wydziale filozoficznym Akademii Krakowskiej rozpoczął w 1668 r. W 1670 r. został bakałarzem, a w 1674 r. magistrem filozofii. Od 1677 r. pracował na Uniwersytecie. Dnia 31 marca 1680 r. został przyjęty do Kolegium Mniejszego, a 18 września do Kolegium Większego. W latach 1680–1686 ogłosił kilka prognostyków i kalendarzy. Był dziekanem wydziału filozoficznego w r. 1686, 1692. W 1696 r. Krzykawski przeszedł na wydział teologiczny, uzyskując 24 marca 1696 r. bakałareat z teologii. Od 1696 r. wykładał teologię moralną, a od 1700 teologię spekulatywną. Posiadał szereg beneficjów kościelnych. Przed 1686 r. uzyskał prebendę św. Wojciecha w Krakowie. W 1688 r. został kanonikiem św. Anny w Krakowie, a 22 października t. r. był instytuowany na prałaturę kanclerza w kapitule sądeckiej. Wprowadzenia na to beneficjum dokonano w roku następnym podczas kapituły generalnej. W 1699 r. Krzykawski został kanonikiem w kolegiacie św. Floriana, natomiast w 1701 r. objął probostwo w Szydłowie. Zmarł 7 listopada 1705 r.

Kwaśnicki Jan⁸⁸ pochodził z Kalisza, gdzie spędził młodość i uczęszczał w latach 1591–1594 do miejscowej szkoły kolegiackiej. W 1594 r. studiował filozofię w Poznaniu. Od 1597 r. studiował teologię w Wilnie. Bakałareat z filozofii uzyskał na Uniwersytecie Krakowskim w 1602 r., natomiast doktorem filozofii został w 1603 r. Uzyskał także doktoraty z teologii i obojga praw przed 1619 r. Dnia

⁸⁶ AKMK AEp 78 (1720–1723) s. 182 v, AEp 87 (1742–1743) s. 294–295; AAdm 20 (1704) s. 273–275; APNS ACap 1 s. 159, 166, 170, 188, 221, 243, 248.

⁸⁷ AKMK AOff 157 (1686–1689) s. 1896; APNS ACap 1 s. 106–107, 189, 193; L. Hajdukiewicz, *Krzykawski Krzysztof*, PSB t. 15 s. 554–555.

⁸⁸ AKMK AEp 41 (1617–1619) s. 754; APNS *Summarium transactionum* nr 596; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 258, 259; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka w Wojniczu*, Lublin 1962 s. 172–173.

7 lutego 1618 r. otrzymał instytucję na prepozyturę w kapitule wojnickiej. Archidiaconem sądeckim został 6 września 1619 r. Był audytorem bpa M. Szyszkowskiego (1616–1630), uzyskał także kanonię w kapitule katedralnej w Płocku. Kwaśnicki nie brał aktywnego udziału w życiu kapituły sądeckiej, poświęcając większość czasu na spełnianie zadań wyznaczonych mu przez bpa M. Szyszkowskiego oraz działalność przy kolegiacie w Wojniczu. Zmarł w 1629 r.

Letoczyński Marcin⁸⁹ został 27 lipca 1606 r. prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej.

Libranth Maciej⁹⁰, kanonik krakowski, był prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej w latach 1520–1530. Pełnił także po 1523 r. funkcję oficjała sądeckiego. Łętowski nie zamieszcza go w swoim katalogu.

Lizenius Stanisław⁹¹ był kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka* w 1608 r. Archidiacon J. Januszowski w protokole wizytacji 1608 r. twierdził, że jedyną znaczną rzeczą w tym beneficjacie było to, że brał dochody z kanonii.

Lochman Dominik⁹² h. Śreniawa, doktor obojga praw był prałatem kustoszem w Opatowie (1695 r.), prałatem dziekanem w kapitule sandomierskiej (1697), kanonikiem kapituły katedralnej w Krakowie (1704), opatem norbertanów w Hebdowie (1732). Lochman był także od 1704 r. kanonikiem sądeckim, nie bywając z zasady w Nowym Sączu, ani na posiedzeniach kapituły. Główne pole jego działalności stanowiła kapituła sandomierska oraz spełnianie misji ogólnodiecezjalnych, związanych z zarządaniem dobrami materialnymi diecezji krakowskiej. Zmarł 23 września 1742 r.

Luksarowicz (Luxarowicz) Wojciech⁹³, proboszcz w Brzozowie, prepozyt w Lanckoronie, na podstawie prowizji pap. Klemensa XI z 1719 r. usiłował uzyskać prawo do kanonii sądeckiej *fundi Chochoro-*

⁸⁹ AKMK AEp 36 (1603–1606) s. 409 v.

⁹⁰ AKapMK LR 1527 s. 68 v, LR 1529 s. 282; APP Acta iudicialia s. 4 v; Acta Tomiciana t. 12 Wyd. Biblioteka Kórnicka, Poznań 1906 nr 190 s. 174.

⁹¹ AKMK AV 5 Wiz. 1608 s. 100.

⁹² L. Łętowski, *Katalog biskupów*, t. 2 s. 264; J. Wiśniewski, *Katalog prałatów i kanoników sandomierskich od 1186–1926 r.*, Radom 1926 s. 188–189.

⁹³ APNS ACap 1 s. 192, 211, 209; ACap 4.

wice, tocząc w tym celu przez prawie 10 lat spór z ks. Wojciechem Juraszowskim, który otrzymał prowizję na tę samą kanonię od nun-cjusza apostolskiego w Polsce Hieronima Grimaldiego (1719). Ponieważ W. Juraszowski został wcześniej wprowadzony na beneficjum sądeckie i dłużej żył, praktycznie on był posiadaczem kanonii *fundi Chochorowice*. Ks. Luksarowicz zmarł w 1728 r.

Maciej ?⁹⁴ był kanonikiem sądeckim w 1476 r.

Maciej ?⁹⁵ był kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice* w latach 1513–1527.

Maciej Ceczyela⁹⁶ był w 1470 r. kanonikiem *fundi Dąbrówka*.

Maciej z Brzeźnicy⁹⁷, prebendarz na zamku w Melsztynie był w latach 1522–1530 prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Około 1523 r. przeznaczył 16 grzywien dochodu na fundusz dla rozpoczynających oficjum w kolegiacie. Kardynał Radziwiłł w 1597 r. wcielił ten fundusz do uposażenia wikarych. Maciej z Brzeźnicy zmarł przed 18 czerwcem 1530 r.

Maciej z Buka⁹⁸ został w 1448 kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. W 1461 r. był zwolennikiem nominacji biskupiej Jakuba z Sienna, a nawet oddał swoje sądeckie dochody na jego uposażenie.

Maciej z Mąkolina⁹⁹ urodził się ok. 1498 r. w rodzinie wójta w Mąkolinie, wsi należącej do biskupów płockich. Otrzymał wyższe wykształcenie. Dnia 25 stycznia 1533 r. został nobilitowany i przyjęty do herbu Kotwicz. Około 1533 r. został sekretarzem królowej Bony, a w 1547 r. sekretarzem króla Zygmunta Augusta. Posiadał szereg beneficjów kościelnych, wśród których kanonia sądecka *fundi Nisko-*

⁹⁴ AKMK AEp 3 (1471–1482) s. 115.

⁹⁵ AKapMK LR 1513 s. 65, LR 1527 s. 69.

⁹⁶ LBDł t. 1 s. 555.

⁹⁷ *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, t. 4, Warszawa 1910 nr 5683; K. Kaczmarczyk, *Catalogus diplomatum*, nr 384 s. 187–188; J. Fijałkowski, *Kolegiata nowosądecka. Cz. 1. Dzieje kapituły mniejszej (1448–1791)*, Warszawa 1958 s. 82.

⁹⁸ LBDł t. 1 s. 546, 554; S. Morawski, *Sądeczczyzna*, t. 2, Kraków 1865 s. 225–227.

⁹⁹ AKapMK LR 1529 s. 327; J. Wiśniewski, *Maciej z Mąkolina*, PSB t. 19 s. 27–28.

wa, którą posiadał w 1529 r. była jednym z pierwszych. W 1534 r. był proboszczem w Kalinówce, w 1537 r. altarystą św. Doroty w katedrze krakowskiej. W latach 1539–1557 posiadał kanonię w kolegiacie św. Jerzego w Krakowie, w latach 1540–1563 probostwo w Sochaczewie. Przed r. 1548 uzyskał kanonię w katedrze wileńskiej i w kolegiacie pułtuskiej, a w 1557 r. został kanonikiem w kapitule plockiej, przechodząc w 1560 r. na kantorię w tejże kapitule. Zmarł 30 grudnia 1576 r.

Maciej z Milejowa ¹⁰⁰, wikariusz i altarysta św. Marii Magdaleny w katedrze krakowskiej, był w latach 1459–1462 kanonikiem sądeckim. W latach 1454–1465 spisywał cuda dokonane przy grobie bł. Prandoty z Białaczowa.

Maciej z Saspowa (Syczowa) ¹⁰¹ studiował na Akademii Krakowskiej od 1426 r. Bakalaureat uzyskał w 1432 r., magisterium sztuk wyzwolonych w 1437 r., a 28 listopada 1460 r. został doktorem teologii. W latach 1445–1459 pełnił funkcję dziekana wydziału sztuk wyzwolonych. Od 1460 r. wykładał Pismo św. na katedrze teologii. Był kanonikiem w kolegiacie św. Floriana na Kleparzu (1451) oraz kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa* w 1470 r. Zmarł ok. 1473 r.

Majowski Tomasz Józef ¹⁰² studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując dnia 11 grudnia 1750 r. bakalaureat nauk wyzwolonych i filozofii. W źródłach bywa nazwany doktorem filozofii. Dnia 17 sierpnia 1717 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Fabiankowski*, posiadając uprzednio beneficjum parafialne w Biegonicach. Dnia 21 lutego 1721 r. objął dziekanę w kapitule sądeckiej, po uprzedniej rezygnacji z kanonii *fundi Fabiankowski*. Od 1722 r. był oficjałem okręgowym w Nowym Sączu. Zmarł w 1732 r.

Majowski Marcin ¹⁰³, proboszcz w Nawojowej, został 28 kwietnia

¹⁰⁰ Z. Leszczyńska, *Średniowieczne statuta wikariuszów katedry krakowskiej*, NP t. 10: 1959 s. 397; S. Dobrzański, *Maciej z Milejowa*, SPTK t. 3 s. 22.

¹⁰¹ LBDł t. 1 s. 554; S. Dobrzański, *Maciej z Saspowa*, SPTK t. 3 s. 24–25; Z. Włodek, *Maciej z Saspowa*, PSB t. 19 s. 36.

¹⁰² AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 634, AEp 78 (1720–1723) s. 129 v; APNS ACap 1 s. 180, 197, 223.

¹⁰³ AKMK AEp 81 (1731–1732) s. 63 v; APNS ACap 1 s. 224, 227, 231, 234, 239.

1731 r. kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. Prebendę posiadał do 1742 r.

Malinius Kasper ¹⁰⁴, magister sztuk wyzwolonych i filozofii, został 26 kwietnia 1585 r. archidiaconem sądeckim. W czasie wizytacji kard. J. Radziwiłła w 1597 r. głosił w imieniu kapituły mowę powitalną. W 1598 r. nie był już archidiaconem.

Małyszko Tomasz Aleksander ¹⁰⁵ urodził się w Krakowie ok. 1721 r. Od 1726 r. studiował na Akademii Krakowskiej, uzyskując 15 listopada 1738 r. bakalaureat, a 21 czerwca 1741 r. doktorat z filozofii. W latach 1745–1751 pracował w Szkołach Nowodworskich ucząc gimnastyki, poetyki, retoryki i dialektyki. Przed 1758 r. uzyskał doktorat z prawa. Świecenia kapłańskie przyjął ok. 1750 r. Dnia 8 lipca 1752 r. został prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Posiadał ponadto kanonię w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie oraz probostwo św. Szczepana w Krakowie. Dnia 19 czerwca 1758 r. został kanonikiem kapituły katedralnej w Przemyślu, rezygnując w tym samym roku z beneficjum w kapitule sądeckiej. W 1759 r. otrzymał od bpa przemyskiego W. H. Sierakowskiego misję spisania praw do synodu diecezjalnego, a w latach 1765–1768 był zastępcą oficjała generalnego diecezji przemyskiej. Zmarł 17 maja 1801 r.

Mamczyński Stanisław ¹⁰⁶, urodzony w Krakowie ok. 1700 r. Naukę rozpoczął w szkołach Nowodworskiego, a następnie studiował w Akademii Krakowskiej uzyskując w 1719 r. bakalaureat, a w 1721 r. magisterium sztuk wyzwolonych. Doktorat prawa uzyskał 28 marca 1748 r. W latach 1753–1760 był pięciokrotnie rektorem Uniwersytetu Krakowskiego, pełnił także funkcję dziekana wydziału prawa oraz prepozyta kolegium prawników. Świecenia kapłańskie przyjął przed 28 marca 1729 r. Dnia 25 czerwca 1731 r. został prałatem kancelrzem w kapitule sądeckiej. Posiadał także dziekanę w kolegiacie św.

¹⁰⁴ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 426; AKapMK AV Cap 9 Wiz. 1597 s. 101.

¹⁰⁵ AKMK AEp 97 (1757–1758) s. 325–327; AOff 185 (1752) s. 395; APNS ACap 1 s. 307, 323, 328; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 398, 328; B. Brzuszek, *Małyszko Tomasz*, SPTK t. 3 s. 48–49; W. Sarna, *Biskupi przemyscy obrządku łacińskiego*, t. 2, Przemyśl 1910 s. 447, 468, 480.

¹⁰⁶ AKMK AEp 81 (1731–1732) s. 80, AEp 90 (1749–1750) s. 314–315; APNS ACap 1 s. 224, 227, 239, 243, 248, 252, 283, 295, 300, 302; W. Baczkowska, *Mamczyński Stanisław Sebastian*, PSB t. 19 s. 462–463; B. Brzuszek, *Mamczyński Stanisław*, SPTK t. 3 s. 49–50.

Michała na zamku krakowskim, oraz probostwo w Przemkowie i Smurżowicach (1748). Dnia 3 lipca 1750 r. został prałatem kanclerzem w kolegiacie Wszystkich Świętych, rezygnując w tymże roku z beneficjum w Nowym Sączu. W 1751 r. ks. Mamczyński został proboszczem w Luborzycy, a w 1754 r. kanonikiem katedry krakowskiej. Od 1759 r. pracował na rzecz kanonizacji bł. Jana Kantego. Zmarł 15 października 1761 r.

Marcin z Olkusza ¹⁰⁷, altarysta w katedrze krakowskiej był do 1507 r. kanonikiem sądeckim.

Marcin z Kurowa ¹⁰⁸, proboszcz w Tęgoborzy, został 26 czerwca 1511 r. instytuowany na altarię Trójcy Św. w kolegiacie sądeckiej. Przed 1520 r. został kanonikiem sądeckim. Dnia 16 września 1528 r. objął urząd archidiakona sądeckiego, rezygnując z innych beneficjów, a między innymi z kanonii sądeckiej i altarii św. Katarzyny w katedrze krakowskiej. Urząd archidiakona sprawował do 1543 r. posiadając także okresowo (1533) beneficjum kustosza kapituły sądeckiej. Zmarł ok. 1543 r.

Markiewicz Józef ¹⁰⁹, urodzony w Krakowie w 1719 r. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 26 kwietnia 1736 r. bakalaureat, a w 1739 r. tytuł doktora filozofii. Dnia 24 lipca 1752 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Fabiankowski*. Przed rokiem 1752 był proboszczem w Słopnicach, a także pełnił funkcję dziekana dekanatu dobczyckiego. Od 14 września 1757 r. był proboszczem w Mszanie Dolnej, a po 1784 r. pełnił obowiązki dziekana dekanatu tymbarskiego. W latach 1782–1784 był sędzią zastępczym w oficjalacie sądeckim oraz w latach 1783–1784 był nazywany Rektorem Gimnazjum w Nowym Sączu. W 1790 r. był nazywany kanonikiem kolegiaty smoleńskiej. Zmarł po likwidacji kolegiaty.

Markiewicz Stanisław ¹¹⁰ studiował na Akademii Krakowskiej uzys-

¹⁰⁷ AKMK AEp 5 (1503–1514) s. 79.

¹⁰⁸ AKMK AEp 11 (1524–1529) s. 227–229, AEp 23 (1746–1749) s. 300, AEp 24 (1540–1541) s. 31; AKapMK LR 1529 s. 281, LR 1539 s. 28 v; APNS *Summarium transactionum* nr 1.

¹⁰⁹ AKMK AEp 91 (1751–1752) s. 100; *Descriptio 1776* k. 10, 21; APNS ACap 1 s. 315, 323, 337, 410, 440, 447, 449, 452, 454, 465; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 397, 399.

¹¹⁰ AKMK AEp 79 (1724–1727) s. 141 v; AEp 80 (1728–1730) s. 168 v;

kując 14 grudnia 1718 r. bakalaureat, a 12 stycznia 1729 r. doktorat teologii. Od 1721 r. prowadził wykłady na Uniwersytecie, a w 1729 r. był rektorem Uniwersytetu. Dnia 16 września 1718 r. został prałatem kanclerzem w kapitule sądeckiej, posiadając uprzednio kanonię w kościele św. Anny w Krakowie. W 1725 r. był kanonikiem kolegiaty św. Floriana w Krakowie, scholastykiem w Kurzelowie oraz proboszczem w Stradowie. Dnia 15 czerwca 1729 r. zrezygnował z prałatury w kapitule sądeckiej, prawdopodobnie w związku z objęciem prepozytury w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie.

Markowski Szymon ¹¹¹, prebendarz w Krośnie, został 11 listopada 1709 r. instalowany na kanonię *fundi Banasiewicz*. Prezenty dokonał przed swoją śmiercią sam fundator ks. W. Banasiewicz. Ks. Markowski zmarł wiosną 1728 r.

Mateusz z Olkusza ¹¹² został prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej 18 listopada 1533 r.

Melsztyńczyk Maciej ¹¹³ był kustoszem kapituły sądeckiej w latach 1521–1527. Dokładna data objęcia beneficjum i ustąpienia z niego nie jest znana.

Miastkowski Jan ¹¹⁴, duchowny pochodzący z diecezji gnieźnieńskiej, został 23 listopada 1537 r. kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*. Beneficjum to posiadał z pewnością w 1539 r., natomiast data ustąpienia z kanonii nie jest znana.

Mikołaj ? ¹¹⁵ był w 1513 r. prałatem dziekanem kapituły.

Mikołaj z Dobczyc ¹¹⁶, magister sztuk wyzwolonych był w 1470 r. kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*.

APNS AOff 166 (1714–1719) s. 1228; ACap 1 s. 185, 186, 205; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 378, 379, 380; H. Barycz, *Metryka promowanych wydziału teologicznego Uniwersytetu Krakowskiego z lat 1639–1741*, NP t. 3: 1947 s. 199.

¹¹¹ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 66 v; APNS ACap 1 s. 162.

¹¹² AKMK AEp 13 (1532–1535) s. 300.

¹¹³ AKapMK LR 1527 s. 68 v; S. Morawski, *Sąddeckczyzna*, t. 2 s. 389.

¹¹⁴ AKMK AEp 17 (1537–1538) s. 19; AKapMK LR 1539 s. 28 v.

¹¹⁵ AKapMK LR 1513 s. 64.

¹¹⁶ LBDł t. 1 s. 555.

Mikunda Albert ¹¹⁷, proboszcz w Porąbce zrezygnował 17 lutego 1595 r. z kanonii w kapitule sądeckiej.

Montanus Jan Equitius ¹¹⁸, proboszcz św. Jakuba na Kazimierzu, został prepozytem kapituły sądeckiej w 1597 r. Z beneficjum tego zrezygnował 17 grudnia 1604 r.

Morzkowski Jan Konstanty ¹¹⁹, proboszcz w Lubowli na Spiszu został instalowany 11 listopada 1693 r. na kanonię sądecką *fundi Chochorowice*. W 1696 r. przeszedł na dziekanę w tejże kapitule, rezygnując z zajmowanej dotychczas kanonii. Od 1704 r. pełnił funkcję oficjała sądeckiego. W tym czasie uzyskał także beneficjum proboszczowskie w Jaśle. Dnia 13 października 1714 r. Morzkowski objął prepozyturę w kapitule sądeckiej, rezygnując równocześnie z dziekanii, a zatrzymując nadal urząd oficjała foralnego. Przed 1726 r. został opatem w Szczyrzycu. Zmarł w 1726 r., nie bywając od kilku lat na posiedzeniach kapituły w Nowym Sączu.

Mościcki Jan ¹²⁰, proboszcz w Raciechowie został 16 marca 1721 r. kanonikiem sądeckim *fundi Fabiankowski*. Ostatni raz uczestniczył w posiedzeniu kapituły 13 lipca 1748 r. Zmarł w 1750 r.

Mroziński Wojciech Józef ¹²¹, urodzony w Swoszowej w 1717 r. Studiował na Uniwersytecie Krakowskim. W 1763 r. został kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej, posiadając już kanonię w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie. Dnia 28 września 1768 r. został kanonikiem gremialnym *fundi Dąbrówka* w tejże kapitule sądeckiej, a 17 czerwca 1774 r. przeszedł na dziekanę w tejże kapitule rezygnując równocześnie z beneficjum kanonickiego. Od 24 grudnia 1775 r. był proboszczem w Łącku, natomiast w okresie wcześniejszym był proboszczem w Siedlcach i w Biegonicach. W latach 1781–1786 sprawował urząd oficjała sądeckiego, będąc już wcześniej nota-

¹¹⁷ AKMK AEp 38 (1592–1596) s. 289–290 v.

¹¹⁸ AKMK AEp 36 (1603–1606) s. 305.

¹¹⁹ AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 149; AEp 79 (1724–1727) s. 378; APNS ACap 1 s. 120, 135, 142, 147, 156, 163, 166, 170.

¹²⁰ AKMK AEp 78 (1720–1723) s. 141 v; AEp 90 (1749–1750) s. 317; APNS ACap 1 s. 198, 205, 210, 223, 237, 243, 285.

¹²¹ AKMK AEp 100 (1774–1775) s. 21, 23; *Descriptio 1776* s. 21, 23; APNS ACap 1 s. 355, 357, 375, 379, 417, 422, 440, 443, 456, 465.

riuszem w konsystorzu sądeckim oraz pełniąc w 1780 r. funkcję sędziego zastępczego. Zmarł po 1791 r.

Muszyński Tomasz ¹²², doktor filozofii, profesor Kolegium Większego Akademii Krakowskiej, kanonik kolegiaty św. Anny w Krakowie, został 28 lipca 1729 r. prałatem kantorem w kapitule sądeckiej. Z godności tej zrezygnował 25 czerwca 1731 r.

Myszkowic Walenty ¹²³, kapelan bpa krakowskiego Jana Małachowskiego, był w latach 1693–1697 kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*. Z kanonii zrezygnował w 1697 r.

Nagórski Wojciech ¹²⁴, prepozyt szpitala św. Marcina w Krakowie został 29 października 1714 r. kanonikiem sądeckim. Kanonię objął osobiście dopiero 13 lipca 1717 r. Posiadał ją do 1724 r., kiedy to w aktach kapitulnych jest ostatnia wzmianka na jego temat. Prawdopodobnie w tym roku zmarł.

Nerwicz (Nervicius) Jan Karol ¹²⁵ studiował na Uniwersytecie Krakowskim, uzyskując w 1593 r. bakalaureat filozofii. Dnia 18 czerwca 1624 r. został prałatem dziekanem kapituły sądeckiej rezygnując z posiadanego dotychczas probostwa w Dobrawodzie koło Wiślicy. Jednak już 20 września 1624 r. zrezygnował z beneficjum przy kolegiacie, aby objąć ponownie parafię w Dobrawodzie, ponieważ dawała większe dochody niż beneficjum sądeckie. Niezależnie od wspomnianych beneficjów ks. Nerwicz był kanonikiem kapituły wiślickiej.

Ninieński Wojciech ¹²⁶ był kanonikiem kapituły katedralnej w Krakowie (1566), archiprezbiterem kościoła NMP w Krakowie (1568), pełnił także urząd oficjała generalnego krakowskiego. Dnia 12 maja 1567 r. podjął starania o uzyskanie godności prałata kustosa w kapitule sądeckiej. Występował wtedy nie tylko jako kanonik krakowski, ale także jako kanonik poznański. Zmarł w 1583 r.

¹²² AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 191; AEp 81 (1731–1732) s. 80.

¹²³ AKMK AEp 72 (1692–1693) s. 397 v; APNS ACap 1 s. 134, 135.

¹²⁴ AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 166; APNS ACap 1 s. 176–178, 205.

¹²⁵ AKMK AEp 43 (1624–1626) s. 102, 166 v; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 241.

¹²⁶ AKMK AOff 89 (1569–1571) s. 95; L. Łętowski, *Katalog biskupów*, t. 3 s. 370–371.

Nieszkowski Jan ¹²⁷ był w 1513 r. prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Przeszedł jednak w czasie najbliższych 10 lat na prepozyturę sądecką, ponieważ w testamencie Kracłowej w Podegrodzia datowanym na 2 kwietnia 1522 r. jest nazwany prepozytem kolegiaty. Blizsze szczegóły z jego życia nie są znane.

Nucerinus Sebastian ¹²⁸ urodził się w Skalbmierzu w 1565 r. Od 1581 r. studiował na Uniwersytecie Krakowskim. W 1586 r. został bakałarzem sztuk wyzwolonych. Doktorat z teologii uzyskał w Rzymie przed 1601 r. W tym okresie czasu przyjął także święcenia kapłańskie. W 1603 r. został prefektem zakładanego przez bpa Bernarda Maciejewskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. W 1606 r. Nucerinus został kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice*. Posiadał także beneficjum proboszczowskie w Żabnie oraz kanonie: w kolegiacie w Skalbmierzu (1607) i w kapitule sandomierskiej (1617). W latach 1611–1635 pełnił obowiązki kaznodziei w katedrze krakowskiej. W 1608 r. wydał drukiem życiorys św. Teresy z Avila, a w r. 1625 *Drogę doskonałości* i w 1635 r. *Zamek Wewnętrzny*, przyczyniając się w ten sposób do rozszerzania znajomości pism św. Teresy. Zmarł 23 września 1635 r.

Odymalski Stanisław ¹²⁹ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując w 1694 r. bakałareat, a w 1696 r. magisterium sztuk wyzwolonych i doktorat z filozofii. Dnia 11 listopada 1714 r. został instalowany jako kanonik do kapituły sądeckiej. Posiadał wówczas beneficjum parafialne w Sądziejowicach oraz pełnił funkcję dziekana w Kijach. Zmarł wiosną 1742 r. Po raz ostatni uczestniczył w kapitule generalnej w 1728 r.

Opacki Władysław ¹³⁰ h. Prus, doktor obojga praw, został w 1665 r. archidiaconem sądeckim. Po raz pierwszy uczestniczył w posiedzeniu kapituły 12 listopada 1665 r., odbywało się ono w zakrystii kościoła parafialnego w Starym Sączu, ze względu na trwającą w Nowym Są-

¹²⁷ AKapMK LR 1513 s. 64; S. Morawski, *Sądeczyzna*, t. 2 s. 380.

¹²⁸ AKMK AEp 36 (1603–1606) s. 248 v; AV 5 Wiz. 1608 s. 99–100; H. Barycz, *Nucerinus Sebastian*, PSB t. 23 s. 405–406; E. Ozorowski, *Nuceryn Sebastian*, SPTK. t. 3 s. 235–236.

¹²⁹ AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 231; APNS ACap 1 s. 169, 170, 210; *Satuta nec non liber promotionum*, s. 362, 365.

¹³⁰ AKMK AEp 70 (1689–1690) s. 488 v; AAdm 19 (1702–1703) s. 135; APNS ACap 1 s. 47, 49, 69, 70; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 3 s. 418.

czu pomór. Obejmując beneficjum sądeckie ks. Opacki był proboszczem w Kościelcu, gdzie wybudował nowy kościół. Od 1666 r. pełnił funkcję oficjała sądeckiego, interweniując między innymi w 1666 r. w sprawy sądeckich szpitali św. Walentego i Św. Ducha. Z beneficjum sądeckiego zrezygnował 28 października 1689 r., obejmując urząd archidiacona krakowskiego. Przyczyną rezygnacji była niemożność połączenia obowiązków wynikających z urzędu archidiacona. Po raz ostatni ks. W. Opacki był na posiedzeniu kapituły sądeckiej w 1676 r. Zmarł w 1702 r.

Opaliński Sebastian ¹³¹ h. Łodzia, urodzony ok. 1485 r. W 1512 r. został sekretarzem króla Zygmunta I Starego, spełniając z polecenia królewskiego szereg misji, między innymi wędrując jako poseł w 1530 r. do króla węgierskiego Jana Zapolyi, a także uczestnicząc w sejmach (1533, 1534, 1535). Posiadał szereg beneficjów kościelnych, chociaż święceń kapłańskich nie przyjął do końca życia. W 1512 r. został kanonikiem w katedrze poznańskiej, a 23 września 1523 r. kanonikiem w katedrze krakowskiej. Przed 1528 r. został archidiaconem sądeckim, jednak z nie wyjaśnionych względów zrezygnował z niego 16 września 1528 r. i objął kanonię *fundi Chochorowice* w tejże kapitule sądeckiej. Ponadto był od 1530 r. prałatem kustoszem w katedrze poznańskiej, kanonikiem w Gnieźnie i Włocławku (przed 1535 r.) oraz prepozytem w kapitule kolegiackiej w Kaliszu. Z szeregu tych beneficjów zrezygnował, zachowując do końca życia kanonie w katedrze krakowskiej, w kapitule św. Floriana w Krakowie oraz prepozyturę w kapitule kaliskiej. Zmarł w 1538 r.

Orzechowski Jan Kazimierz ¹³² był proboszczem w Męcinie przed 1739 r. Dnia 13 lutego 1743 r. został prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. Dnia 1 maja 1743 r. ufundował uposażenie dla bractwa Najświętszego Serca Pana Jezusa w kolegiacie sądeckiej i był do końca swego życia troskliwym opiekunem tegoż bractwa. Zmarł w 1751 r.

Otta syn Otty ¹³³, mieszczanin, został w 1448 r. kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*.

¹³¹ AKMK AEp 11 (1524–1529) s. 227; AKapMK LR 1529 s. 282; M. Banaśzak, *Opaliński Sebastian*, PSB. t. 24 s. 107–108; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 3 s. 419.

¹³² AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 445; AEp 91 (1751–1752) s. 8; APNS ACap 1 s. 253, 270, 290.

¹³³ LBDł t. 1 s. 546; S. Morawski, *Sądeczyzna*, t. 2 s. 200.

Pabianowski Jan ¹³⁴, prebendarz św. Jakuba na Kazimierzu, został 17 marca 1553 r. prałatem dziekanem kapituły sęddeckiej.

Pakosławski Grzegorz ¹³⁵, kanonik kapituły kolegiackiej w Bobowej, został przed 1545 r. prałatem kustoszem w kapitule sęddeckiej. Dnia 23 marca 1545 r. został mianowany przez króla Zygmunta I Starego prefektem kuchni królewskiej i otrzymał jako wynagrodzenie z tego tytułu 20 grzywien. Wysokość wynagrodzenia wzrosła już 26 marca 1545 r. do 100 grzywien rocznie, co potwierdzają także dokumenty z 1547 r. Pakosławski był kustoszem sęddeckim co najmniej do 1556 r., ponieważ z tego roku pochodzi dokument, w którym król Zygmunt August poddaje immunitetowi kościelnemu zapis ks. G. Pakosławskiego na rzecz wikarych sęddeckich.

Pałaszowski Kazimierz Stanisław ¹³⁶, urodzony 28 lutego 1692 r. w Krakowie. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 25 października 1715 r. bakalaureat, a w 1717 magisterium sztuk wyzwolonych i doktorat filozofii. W latach 1717–1719 wykładał na wydziale filozoficznym jako docent prywatny, natomiast w latach 1719–1724 uczył w Szkołach Nowodworskich. Po wejściu w 1723 r. do Kolegium Mniejszego pełnił w latach 1724–1734 obowiązki urzędowego mówcy Uniwersytetu oraz prowadził zajęcia jako profesor wymowy. Dnia 30 sierpnia 1724 r. przeszedł do Kolegium Większego Uniwersytetu, pełniąc w latach 1724–1731 trzykrotnie funkcję dziekana wydziału filozoficznego. Po uzyskaniu 9 grudnia 1733 r. bakalaureatu z teologii podjął wykłady na wydziale teologicznym. Doktorat z teologii zdobył 22 stycznia 1748 r. W latach 1740–1757 pełnił dwunastokrotnie urząd rektora Uniwersytetu. Święcenia kapłańskie przyjął przed 1727 r., otrzymując wkrótce szereg beneficjów kościelnych. Dnia 15 czerwca 1729 r. został prałatem kanclerzem w kapitule sęddeckiej. Z beneficjum tego zrezygnował w 1740 r. w związku z objęciem funkcji rektora Uniwersytetu. Oprócz prałatury sęddeckiej K. Pałaszowski po-

¹³⁴ AKMK AEp 28 (1551–1560) s. 200.

¹³⁵ AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 266; AEp 28 (1551–1560) s. 336 v; *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, t. 4 nr 7957, 21943, 21954, 22760; A. Fastnacht, *Katalog dokumentów biblioteki zakładu narodowego im. Ossolińskich*, cz. 1 (1507–1700), Wrocław 1953 nr 226 s. 79.

¹³⁶ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 168; APNS ACap 1 s. 220, 221, 240, 241; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 378, 379, 385; W. Baczkowska, *Pałaszowski Kazimierz Stanisław*, PSB t. 25 s. 203–204; B. Natoński, *Pałaszowski Kazimierz*, SPTK t. 3 s. 294–296.

siadał kanonię w kolegiacie św. Floriana w Krakowie (1734), dziekanę w kapitule kurzelowskiej (po 1734), probostwo św. Szczepana w Krakowie (1738) i probostwo w Czernichowie (1738 r.). Od 1748 r. pełnił obowiązki prokuratora kanonizacji bł. Jana Kantego, odznaczając się na tym stanowisku dużą aktywnością. Być może w jakimś związku z tym urzędem pozostaje przyznanie ks. Pałaszowskiemu kanonii w katedrze krakowskiej 18 kwietnia 1750 r. oraz w tymże roku prepozytury w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie. Ks. Kazimierz Pałaszowski zmarł 3 stycznia 1758 r.

Pasiewicz Franciszek ¹³⁷ urodził się w Starym Sączu w 1718 r. Uczył się w kolegium pijarów w Podolińcu. Dnia 20 lipca 1775 r. został kanonikiem honorowym kapituły sęddeckiej. Prawdopodobnie przed r. 1775 był proboszczem w Barcicach, ponieważ w źródłach łączy się jego osobę z tym beneficjum. Dnia 14 września 1775 r. został proboszczem w Biegonicach. Pomimo prawa do udziału w posiedzeniach kapituły sęddeckiej, ks. Pasiewicz nie brał w nich udziału poza kapitułą w dniu 22 sierpnia 1775 r., podczas której został instalowany.

Pasek Mikołaj ¹³⁸, doktor obojga praw, został archidiaconem sęddeckim 30 sierpnia 1568 r. W styczniu 1573 r. zmarł.

Paszyc de Wersoka Kasper ¹³⁹ h. Strzała, urodził się w Marcinkowicach w 1719 r. Uczył się w kolegium pijarów w Podolińcu i w Krakowie. Święcenia kapłańskie otrzymał 23 kwietnia 1750 r. Dnia 8 lutego 1751 r. został prepozytem kapituły sęddeckiej, posiadając już beneficjum parafialne w Jasieniu oraz prebendę Różańcową w Szczepanowie. W dniu 1 września 1756 r. po rezygnacji z prepozytury ks. Paszyc został prałatem kustoszem sęddeckim, podejmując równocześnie obowiązki oficjała foralnego sęddeckiego. Dnia 9 września 1765 r. został proboszczem w Porąbce Uszewskiej, a 10 sierpnia 1766 r. został archidiaconem wojnickim. Wtedy też otrzymał probostwo w Nowym Mieście Korczynie. Działając jako archidiacon wojnicki przeprowadził w latach 1766–1773 wizytację dekanatów bieckiego, bobowskiego i lipnickiego. Dnia 1 października 1771 r. został kanonikiem

¹³⁷ AKMK *Descriptio* 1776 s. 23; APNS ACap 1 s. 421.

¹³⁸ AKMK AEp 29 (1560–1572) s. 394–394 v; AEp 30 (1572–1577) s. 21–22.

¹³⁹ AKMK AEp 91 (1751–1752) s. 13; AEp 98 (1759–1768) s. 189; *Descriptio* 1776 s. 21, 35, 39; APNS ACap 1 s. 320, 324, 327, 402, 428; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 3 s. 419; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka*, s. 183.

kapituły katedralnej w Krakowie. Od tego czasu działalność jego była związana przede wszystkim z kapitułą krakowską. Po raz ostatni na posiedzeniu kapituły sądeckiej był w 1773 r., chociaż posiadał ją do 1781 r. Przestał także w 1775 r. pełnić urząd oficjała. Był natomiast posłem kapituły katedralnej w trybunale siewierskim w 1776 r. Zmarł 7 sierpnia 1781 r.

Patyński Jan ¹⁴⁰ studiował na Uniwersytecie Krakowskim zdobywając w 1682 r. bakalaureat, a w dniu 24 kwietnia 1684 r. doktorat filozofii. W 1691 r. był proboszczem w Chomranicach, a od 1692 r. przez 30 lat pełnił funkcję spowiednika klarysek starosądeckich. Był także w latach 1701–1702 zarządcą dóbr klasztornych. Prawdopodobnie w tym czasie (ok. 1692) objął także prepozyturę starosądecką. W r. 1698 został kanonikiem kapituły sądeckiej, uczestnicząc po raz pierwszy w jej posiedzeniu 24 kwietnia 1698 r. Dnia 20 października 1714 r. został prałatem dziekanem w kapitule po złożeniu rezygnacji z zajmowanej dotychczas kanonii. W 1702 r. ks. Patyński wyznaczył miejsce pod budowę karczmy w Podegrodziu, o którą przez ponad 50 lat toczył się spór pomiędzy archidiaconami sądeckimi a klasztorem klarysek w Starym Sączu. W 1720 r. ufundował szpital ubogich w Chomranicach. Był także promotorem bractwa Różańcowego w Starym Sączu. Przed 1720 r. został proboszczem w Łącku. Zmarł po 13 lipca 1721 r.

Paweł z Krakowa ¹⁴¹ był prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej w 1471 r.

Petrykowski Franciszek ¹⁴² został dnia 16 maja 1736 r. prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Posiadał już wtedy beneficja parafialne w Starym Sączu i w Dobczycach. W 1737 r. tonął w Dunajcu. Ocalenie przypisywał wstawiennictwu bł. Kingi. Jako wyraz wdzięczności wydał w 1744 r. książkę zatytułowaną *Vita beate Kunegundis*, z przeznaczeniem dla czytelnika węgierskiego, a dedykowaną Marii Teresie, cesarzowej Austrii. Od 1738 r. ks. Petrykowski pełnił funkcję oficjała

¹⁴⁰ AKMK AEp 77 (1714–1719) s. 154; AEp 78 (1720–1723) s. 129; WAPKr Wawel ACS Kopie 354 (1720); WAPKr Sienna Nr 898; APNS ACap 1 s. 142, 170, 178, 188, 193; W. Bazielić, *Parafialni proboszczowie*, s. 111–116; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 351, 353.

¹⁴¹ *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, t. 1 nr 746.

¹⁴² AKMK AEp 82 (1734–1737) s. 222; AOff 188 (1757) s. 109–110; APNS ACap 1 s. 231, 237, 243, 259, 285, 304, 316; W. Bazielić, *Parafialni proboszczowie*, s. 116–118.

sądeckiego. W 1743 r. został opatem BVM w Poroszlu i proboszczem w Iglawie na Morawach. Zdaniem W. Bazielić beneficja te otrzymał w związku z dedykowaniem książki o bł. Kindze cesarzowej austriackiej. Zmarł 28 lipca 1756 r.

Piczek Stanisław ¹⁴³ został instalowany do kapituły na kanoniję *fundi Biegonice* 13 lipca 1663 r. Bywał na każdym posiedzeniu kapituły do 1669 r. Wydaje się, że miał beneficjum parafialne w pobliżu Nowego Sącza, jednak akta kapitulne nie dają podstaw do identyfikacji tego beneficjum.

Piotrasz Marek ¹⁴⁴ był dziekanem kapituły i oficjałem okręgowym sądeckim do 1576 r., ponieważ w styczniu 1577 r. bp krakowski Franciszek Krasieński powierzył wakującą dziekanię w kapitule sądeckiej innemu beneficjantowi.

Piotr Costra de Stangenberlig ¹⁴⁵, doktor obojga praw, kanonik krakowski i warmiński, został 7 stycznia 1573 r. archidiaconem sądeckim. Łętowski nie zamieszcza go w swoim katalogu.

Pior z Konic ¹⁴⁶ został prepozytem sądeckim przed 1456 r. W 1470 r. posiadał oprócz prepozytury w kapitule, urząd oficjała okręgowego w Nowym Sączu.

Piotr z Ołomuńca ¹⁴⁷ został w 1448 r. prałatem kustoszem w erygowanej przez kard. Oleśnickiego kapitule. Według S. Morawskiego był niewidomy.

Piotr ze Skawiny ¹⁴⁸, bakałarz prawa, był w 1484 r. kanonikiem sądeckim, posiadając również altarię w kościele Mariackim w Krakowie.

Piotr z Tyczyna ¹⁴⁹ był w 1464 r. prałatem kustoszem kapituły.

¹⁴³ APNS ACap 1 s. 42, 44, 47, 49, 51, 53, 55.

¹⁴⁴ AKMK AEp 30 (1572–1577) s. 669 v.

¹⁴⁵ AKMK AEp 30 (1572–1577) s. 21–22.

¹⁴⁶ AKMK AV 5 Wiz 1608 s. 153; LBDł t. 1 s. 547; J. Sygański, *Arendy klasztoru*, s. 173.

¹⁴⁷ LBDł t. 1 s. 546; S. Morawski, *Sądeczczyzna*, t. 2 s. 199.

¹⁴⁸ *Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa 1257–1505*, Ed. F. Piekosiński, Kraków 1882 nr 600 s. 705–706.

¹⁴⁹ AKMK AV 5 Wiz 1608 s. 153.

Piwnicki Mikołaj ¹⁵⁰ był prepozytem kapituły sądeckiej w 1539 r.

Pochorecki Franciszek ¹⁵¹ h. Sas, urodzony w 1725 r. Od 1742 r. studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 2 grudnia 1747 r. bakałariat, a 17 października 1749 r. magisterium sztuk wyzwolonych i doktorat filozofii. W tymże roku podjął wykłady na Uniwersytecie jako docent bezpłatny. W 1752 r. był profesorem Akademii Lubrańskiego w Poznaniu, a w latach 1756–1759 dyrektorem Kolonii Akademickiej w Tarnowie. Dnia 11 grudnia 1758 r. został prałatem kanonem w kapitule sądeckiej, a 23 stycznia 1760 r. prałatem dziekanem w kapitule wojnickiej, posiadając również beneficjum parafialne we Frysztaku. Z obu beneficjów kapitulnych zrezygnował w 1762 r. w związku z prezentą na kanonię w katedrze przemyskiej. Zanim objął w posiadanie nowe beneficjum zmarł w 1762 r.

Połomski Jan ¹⁵² był kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka* przed 1627 r. W 1627 r. prowadził spór z wikarymi o prawo do pobierania dziesięciny; pozostawiając wikarym jedną część, ks. Połomski usiłował pobierać trzy części dziesięciny ze wsi Dąbrówka i Bielowice. Powołana w związku z tym sporem komisja przyznała ks. Połomskiemu prawo do połowy dziesięciny i wikarym do połowy. J. Połomski zmarł jesienią 1627 r.

Pomaski Franciszek ¹⁵³ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując bakałariat z filozofii w 1589 r. Dnia 2 czerwca 1595 r. został prałatem dziekanem kapituły sądeckiej. Według adnotacji w *Liber promotionum* był sekretarzem Króla Zygmunta III Wazy i został zabity w Moskwie przed 24 lipca 1606 r.

Porowski Mikołaj ¹⁵⁴ został 14 czerwca 1619 r. prałatem scholastykiem wojnickim. Dnia 15 czerwca 1620 r. otrzymał dekret instytucyjny na kanonię sądecką *fundi Biegonice*.

¹⁵⁰ AKapMK LR 1539 s. 28.

¹⁵¹ AKMK AEp 97 (1757–1758) s. 325–327; APNS ACap 1 s. 333, 337; B. Nałoński, *Pochorecki Franciszek*, SPTK t. 3 s. 395–396; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka*, s. 183–184.

¹⁵² APNS ACap 2 s. 125; J. Fijałkowski, *Nowosądecka kolegiata*, s. 96–97.

¹⁵³ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 366; AEp 36 (1603–1606) s. 490; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 237.

¹⁵⁴ AKMK AEp 42 (1620–1623) s. 143; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka*, s. 184.

Postronński Jan ¹⁵⁵ był kanonikiem kapituły sądeckiej w 1507 r.

Poznański Sebastian ¹⁵⁶ został kanonikiem sądeckim 3 stycznia 1593 r. Był wówczas klerykiem niższych święceń, a egzamin przed subdiakonatem składał dopiero w 1597 r. Oprócz beneficjum sądeckiego posiadał kanonie w kapitułach katedralnych plockiej (1608 r.) i piltyńskiej (1636 r.). W 1608 r. był doktorem praw oraz proboszczem w Żarnowcu. Z beneficjum sądeckiego zrezygnował przed 13 lutego 1636 r.

Prochalski Marcin ¹⁵⁷ został 24 września 1566 r. prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej.

Profeski Gabriel ¹⁵⁸ studiował na Akademii Krakowskiej, dnia 5 maja 1706 r. został bakałarzem, a 30 września 1717 r. doktorem teologii. Od 1715 r. prowadził wykłady na wydziale teologicznym, a w 1717 r. pełnił funkcję rektora uniwersytetu. W 1706 r. otrzymał kanonię w kolegiacie św. Anny w Krakowie, a 23 lipca 1709 r. został instalowany przez pełnomocnika na kancelariat w kapitule sądeckiej. Osobiście przybył na posiedzenie kapituły w dniu 13 lipca 1712 r. W 1715 r. został prałatem kustoszem w kolegiacie św. Florianiana w Krakowie oraz pełnił funkcję kaznodziei katedry krakowskiej. Kanclerzem w kapitule sądeckiej był do 1718 r.

Przedborski Piotr ¹⁵⁹ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując 7 listopada 1726 r. bakałariat, a w maju 1729 r. doktorat z filozofii. Od 1734 r. został kanonikiem gremialnym *fundi Banasiewicz*, posiadając przed tym rokiem beneficja parafialne w Jakubkowicach i w Kamienicy, oraz spełniając funkcję dziekana okręgowego sądeckiego. Z beneficjum kapitulnego zrezygnował przed 5 lutego 1751 r.

Przerębski Baltazar ¹⁶⁰ został instalowany jako prałat dziekan ka-

¹⁵⁵ AKMK AEp 5 (1503–1514) s. 67–68.

¹⁵⁶ AKMK AEp 48 (1636–1638) s. 13; AV 5 Wiz 1608 s. 100; *Liber ordinandorum* (LOrd) t. 2 (1585–1596) s. 380.

¹⁵⁷ AKMK AEp 28 (1560–1562) s. 359 v.

¹⁵⁸ APNS ACap 1 s. 166, 188, 193; H. Barycz, *Metryka promowanych*, s. 197.

¹⁵⁹ AKMK AEp 91 (1751–1752) s. 13; APNS ACap 1 s. 32, 78, 81; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 387, 390.

¹⁶⁰ AKMK AEp 66 (1679) s. 687 v; APNS ACap 1 s. 32, 44, 47, 55, 57, 59, 73, 78.

pitule sądeckiej 13 lipca 1660 r. Posiadał przed 1660 r. probostwo w Gremboszowie. Zmarł przed 21 czerwca 1679 r.

Pstruszyński Jakub ¹⁶¹, w latach 1784–1787 był kanonikiem kanonodzieją w kolegiacie wojnickiej oraz posiadał beneficjum parafialne w Jodłówce. Dnia 19 listopada 1789 r. był prezentowany przez Gubernium we Lwowie na wakujące probostwo kolegiaty św. Małgorzaty i otrzymał 2 grudnia 1789 r. dekret instytucyjny od bpa tarnowskiego Floriana Amada Janowskiego. Dnia 13 lipca 1790 r. kapituła proponowała mu objęcie godności prepozyta kapituły, jednak Pstruszyński nie skorzystał z tej propozycji i po prawie dwóch latach współlistnienia z kapitułą kierującą życiem religijnym kolegiaty, w 1792 r. przejął całkowicie duszpasterstwo przy zniesionej kolegiacie jako pierwszy proboszcz kościoła parafialnego pod wezwaniem św. Małgorzaty. Zmarł po 1800 r.

Puczek Władysław Jan ¹⁶², doktor obojga praw i protonotariusz Stolicy Apostolskiej został instalowany 27 września 1700 r. do kapituły sądeckiej jako archidiakon. Od 1692 r. posiadał kanonię w kolegiacie skalbmierskiej oraz w kolegiacie św. Jerzego na Wawelu. Beneficja te zatrzymał również po objęciu archidiakonii w kapitule sądeckiej. Zmarł w 1704 r.

Putanowicz Józef Alojzy ¹⁶³ urodził się w Krakowie 8 marca 1737 r. Od 1744 r. uczył się w Szkołach Nowodworskich, a od 1747 r. studiował na Uniwersytecie Krakowskim. W 1750 r. został bakałarzem, a 17 kwietnia 1751 r. magistrem sztuk wyzwolonych. Dnia 23 kwietnia 1756 r. został mianowany przez króla Augusta III geometrą przysięgłym i sekretarzem królewskim. W latach 1758–1759 był profesorem Szkół Nowodworskich. Od 1761 r. był członkiem Kolegium Mniejszego. Podczas pobytu w Rzymie uzyskał 20 kwietnia 1762 r. doktorat teologii. Po powrocie do Polski wykładał na Uniwersytecie

¹⁶¹ APNS ACap 1 s. 465–466; Biblioteka Zakładu Narodowego im. Ossolińskich–Wrocław (Bibl. Oss.) rps 9707 k. 15, 29, 73; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka*, s. 184.

¹⁶² AKMK AADm 19 (1702–1703) s. 148; APNS ACap 1 s. 148, 151; J. Wiśniewski, *Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek w pińczowskim, skalbmierskim i wiślickim*, Mariówka 1927 s. 404.

¹⁶³ AKMK AOif 194 (1762) s. 115; AOif 200 (1768–1770) s. 55–56; APNS ACap 1 s. 346, 352, 379; B. Natoński, *Putanowicz Józef Alojzy*, SPTK t. 3 s. 462–465; W. Baczkowska, *Putanowicz Józef*, PSB t. 29 s. 459–462.

Krakowskim filozofię, a od 1773 r. historię Kościoła, na wydziale teologicznym tej uczelni. Pełnił także w latach 1765, 1767, 1772 funkcję dziekana wydziału filozoficznego. Dnia 23 września 1765 r. został wizytatorem Kolonii Akademickich i przeprowadził wizytację między innymi w Kolonii Akademickiej w Nowym Sączu (1766), Chełmie (1767), Białej Podlaskiej (1771). W 1765 r. Putanowicz wszedł w skład komisji opracowującej projekt reformy wydziału filozoficznego Akademii Krakowskiej. Reformę przyjęto 19 marca 1765 r. jako tzw. *ordynację Putanowicza*. Świecenia kapłańskie przyjął w dniu 4 grudnia 1763 r. Od dnia 17 lutego 1762 r. był prałatem kantorem w kapitule sądeckiej. Z beneficjum tego zrezygnował 13 lipca 1769 r., po objęciu 30 stycznia tegoż roku prepozytury w kolegiacie Wszystkich Świętych w Krakowie. Ponadto posiadał beneficja parafialne w Rabce (1765), Lanckoronie (1766), Opatowcu (1769), Przemykowie (1780) oraz od 21 grudnia 1765 r. kanonię w kolegiacie św. Anny w Krakowie. W 1777 r. opracował dzieło hagiograficzne poświęcone postaci św. Jana Kantego zatytułowane *Życie, cuda i dzieje kanonizacji św. Jana Kantego*. Zmarł 11 lutego 1788 r.

Reczyński Tomasz ¹⁶⁴ urodził się w 1723 r. we wsi Lipie. Studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując 10 listopada 1749 r. bakałarjat, a 17 kwietnia 1751 r. doktorat z filozofii. Dnia 1 września 1766 r. objął probostwo w Wielogłowach, a od 20 lipca 1775 r. był kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej. Po raz ostatni na posiedzeniu generalnym kapituły był 13 lipca 1790 r.

Rojowski Aleksander ¹⁶⁵, proboszcz w Nawojowej został dnia 13 sierpnia 1675 r. kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. Uroczystej instalacji dokonano 15 września 1675 r. Zmarł przed 26 listopada 1685 r.

Rokenberg Kasper ¹⁶⁶ h. własnego, urodzony ok. 1400 r. w Krakowie. Studiował na Uniwersytecie Krakowskim od 1416 r., uzyskując

¹⁶⁴ AKMK AEp 99 (1773–1776) s. 155; *Descriptio 1776* s. 23; APNS ACap 1 s. 422, 428, 456, 462; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 408, 409.

¹⁶⁵ AKMK AEp 64 (1675–1676) s. 143 v–144; AEp 68 (1685–1688) s. 437; APNS ACap 1 s. 69, 73, 81, 84, 87.

¹⁶⁶ LBDf t. 1 s. 566; K. Doła, *Wrocławska kapituła katedralna w XV w.*, Lublin 1984 s. 386; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 7; B. Przybyszewski, *Kapituła krakowska za kanonikatu Jana Długosza. Zeszyty naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego DLXI. Prace historyczne*, z. 65 s. 35–36; M. Michalewiczowa, *Rokenberg Kasper*, PSB t. 31 s. 520–522.

w 1422 r. magisterium sztuk wyzwolonych, a kilka lat później licencjat prawa. W latach 1457–1459 był trzykrotnie rektorem Uniwersytetu. Od 1434 r. był kanonikiem kapituły katedralnej we Wrocławiu. Dnia 4 października 1448 r. został prałatem prepozytem w kapitule sądeckiej, posiadając przed tym rokiem beneficjum parafialne przy kościele św. Małgorzaty w Nowym Sączu. Z prałatury sądeckiej zrezygnował przed 1456 r., prawdopodobnie w związku z objęciem w 1453 r. scholasterii w kapitule katedralnej w Krakowie. Zmarł po 8 października a przed 12 listopada 1462 r.

Rościszewski Zygmunt ¹⁶⁷ h. Junosza, został 4 stycznia 1595 r. kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice*. Podczas wyjazdu do Rzymu w 1596 r. złożył okresową rezygnację z kanonii sądeckiej, obejmując ją na nowo w posiadanie w 1597 r. Dnia 1 czerwca 1602 r. Z. Rościszewski przyjął święcenia kapłańskie, a w 1606 r. został kanonikiem kapituły katedralnej w Krakowie. Po r. 1608 został scholastykiem w kapitule wileńskiej, a w 1611 r. zdaniem Łętowskiego, był nominowany na biskupstwo przemyskie. Zanim został prekonizowany zmarł, przed 18 lutego 1611 r.

Rozmusowicz Stanisław ¹⁶⁸, pleban w Wielogłowach został 25 lutego 1638 r. prałatem kustoszem kapituły sądeckiej, z nadania i prezenty bpa krakowskiego J. Zadzika, który przejął prawo prezenty przysługujące magistratowi Nowego Sącza, z powodu napadu mieszczan na dobra kustoszowskie we wsi Kamionka, po śmierci ks. B. Fuzoriusza (1637). Rozmusowicz był kustoszem w kapitule sądeckiej do 1645 r. W latach 1640–1643 pełnił funkcję zastępcy oficjała generalnego. Zmarł przed 14 lipca 1645 r.

Rudnicki Mikołaj ¹⁶⁹ był przed r. 1542 prałatem prepozytem w kapitule sądeckiej. Zmarł w 1542 r.

Rymai Stanisław ¹⁷⁰, proboszcz w Czarnym Potoku został instalowany 14 lipca 1698 r. na scholasterię w kapitule sądeckiej. Ostatnia

¹⁶⁷ AKMK AEp 32 (1592–1596) s. 362, 532; AEp 38 (1607–1612) s. 494; AV 5 Wiz 1608 s. 100; LOrd 3 (1597–1614) s. 177; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 10.

¹⁶⁸ AKMK AEp 48 (1636–1639) s. 528; AEp 53 (1644–1645) s. 505; APNS ACap 1 s. 1, 5, 7, 9, 11, 12; AOff for. s. 67, 158.

¹⁶⁹ AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 113.

¹⁷⁰ APNS ACap 1 s. 142–151.

wzmianka źródłowa na jego temat pochodzi z 1703 r., kiedy to uczestniczył w kapitule generalnej. W 1704 r. scholasterię posiadał inny beneficjant.

Ryściński Jan ¹⁷¹ został 19 września 1729 r. altarzystą w kolegiacie wojnickiej, w której od 1731 r. pełnił funkcję kaznodziei, jako kanonik zasiadł w kapitule wojnickiej od 11 sierpnia 1733 r. Dnia 16 kwietnia 1742 r. został scholastykiem wojnickim, rezygnując równocześnie z kanonii. Do 1749 r. był proboszczem w Palczowicach, a od 1749 r. w Jakubkowicach. Dnia 14 stycznia 1752 r. został prałatem scholastykiem w kapitule sądeckiej i w tym samym roku zrezygnował z beneficjum w kapitule w Wojniczu. Od czasu objęcia beneficjum w Nowym Sączu był spowiednikiem klarysek. Ostatni raz na posiedzeniu generalnym kapituły sądeckiej był 13 lipca 1763 r. Zmarł nie w 1758 r., jak twierdzi J. Szymański, ale przed 17 czerwca 1774 r. posiadając w tym czasie beneficjum parafialne w Starym Sączu.

Rzepecki Jan Antoni ¹⁷², proboszcz w Kaninie, dziekan dekanatu sądeckiego (1673), został w 1674 r. kanonikiem kapituły sądeckiej. Instalacji dokonano 10 listopada 1675 r. Przed 1687 r. Rzepecki został proboszczem w Męcinie, a w 1694 r. został prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej, rezygnując z beneficjum kanonickiego. Przez szereg lat jako kanonik kapituły, był jej prokuratorem, występując w różnych procesach jako reprezentant kapituły. Zmarł w 1696 r.

Salomonis (Salomon) Jan ¹⁷³ pochodził z Krakowa. Studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1448 r. tytuł bakałarza filozofii. Podczas studiów za granicą uzyskał doktorat z prawa. W 1500 r. został prałatem scholastykiem kapituły gnieźnieńskiej, zamieniając się z Janem Turzonem za kanonię w kapitule wrocławskiej, posiadał już wtedy kanonię w kapitule krakowskiej (ok. 1488), chociaż Łętowski uważa, że był kanonikiem w Krakowie dopiero w 1524 r. W 1505 r.

¹⁷¹ AKMK AEp 91 (1751–1752) s. 8; AEp 100 (1774–1775) s. 107; APNS ACap 1 s. 304, 315, 318, 323, 328, 337, 342, 351; J. Sygański, *Arendy klasztoru*, s. 119; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka* s. 187–188.

¹⁷² AKMK AEp 69 (1685–1688) s. 1015; APNS ACap 1 s. 65, 69, 78, 85, 87, 90, 100, 111, 117, 122, 124; WAPKr Wawel Inscriptiones 59 (1672–1675) s. 417–419.

¹⁷³ AKapMK LR 1513 s. 64, LR 1527 s. 68 v; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy*, t. 3 s. 441–442; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 29; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 102; J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus*, s. 109–110.

był kustoszem w kapitule skalbmierskiej oraz archidiakonem sądeckim. Jako archidiakon sądecki występował do 1527 r. Zmarł w 1528 r.

Sędzimir Jan Alojzy ¹⁷⁴ pochodził z Łukowicy, był prebendarzem w Okocimiu i proboszczem w Nagłowicach. Dnia 5 lutego 1751 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Banasiewicz*. Na posiedzeniach kapituły bywał rzadko, rezydując ciągle, jak to zaznacza *Descriptio 1776*, w Nagłowicach. Ostatni raz uczestniczył w kapitule generalnej 13 lipca 1786 r.

Sierzchowski Feliks ¹⁷⁵ h. Drzewica, pleban w Igołomii (1516) był kanonikiem w kapitule katedralnej w Krakowie oraz w 1506 r. archidiakonem, a później prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. Zmarł w 1528 r. Zarówno Łętowski jak i Niesiecki znali go jedynie z epitafrum w katedrze krakowskiej, jako dziekana sądeckiego.

Sikorski Grzegorz ¹⁷⁶ został 22 kwietnia 1744 r. kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice*. Przez wiele lat od 1750 r. mieszkał przy kolegiacie jako kanonik rezydujący. W latach 1755–1760 pełnił funkcję zastępcy oficjała sądeckiego. Po raz ostatni był na kapitule generalnej 13 lipca 1771 r. Prawdopodobnie w tym samym roku zmarł.

Sillennius Maciej Bartłomiej ¹⁷⁷, doktor teologii, był kanonikiem sądeckim w 1603 r. Święcenia kapłańskie przyjął 20 grudnia 1603 r. jako kanonik sądecki.

Silowski Tomasz ¹⁷⁸, urodzony w 1720 r. w Mstowie, studiował na Akademii Krakowskiej. Od 17 października 1743 r. był proboszczem w Jakubkowicach. Dnia 21 listopada 1768 r. został instalowany do kapituły sądeckiej jako kanonik honorowy. Pełnił w tym czasie funkcję notariusza w konsystorzu sądeckim. W kapitule został od chwili instalacji sekretarzem. Dnia 23 stycznia 1775 r. ks. Silowski został

¹⁷⁴ AKMK AEp 91 (1751–1752) s. 13; *Descriptio 1776* s. 21; APNS ACap 1 s. 301, 315, 323, 351, 422, 437, 452, 456.

¹⁷⁵ L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 44; J. Krzemieniecki, *Bernardinus Gallellus*, s. 116.

¹⁷⁶ APNS ACap 1 s. 259, 300, 301, 315, 318, 328, 337, 360, 393.

¹⁷⁷ AKMK LOrd 3 (1597–1614) s. 223.

¹⁷⁸ AKMK AEp 100 (1774–1775) s. 193; *Descriptio 1776* s. 21; APNS ACap 1 s. 378, 379, 396, 416, 440, 449, 458, 462, 465.

kanonikiem gremialnym kapituły sądeckiej, powierzono mu także w 1777 r. funkcję prokuratora kapituły, którą spełniał do 1791 r. Był uczestnikiem ostatniego posiedzenia generalnego kapituły w dniu 13 lipca 1791 r. Zmarł po likwidacji kapituły.

Skrudziński Stanisław ¹⁷⁹ urodził się w Skrudzinie koło Starego Sącza w 1719 r. Uczył się w kolegium pijarów w Podolińcu. W 1759 r. był proboszczem w Zbyszycach i wtedy został wicekustoszem w kolegiacie św. Małgorzaty. Dnia 24 sierpnia 1763 r. został kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej, a 3 lutego 1772 r. kanonikiem gremialnym tejże kapituły. Przed 1763 r. posiadał beneficjum proboszczowskie w Tęgorozy, natomiast 27 lipca 1774 r. został prepozytem kościoła parafialnego w Starym Sączu. Od 1767 r. był spowiednikiem klarysek. Po raz ostatni uczestniczył w posiedzeniu generalnym kapituły 13 lipca 1782 r. Zmarł w Starym Sączu 18 stycznia 1784 r.

Słomowski Stanisław ¹⁸⁰ h. Abdank, został 26 stycznia 1525 r. kanonikiem kapituły katedralnej w Krakowie i posiadał to beneficjum do 1540 r., kiedy to ustąpił je ks. Stanisławowi Hozjuszowi, młodszemu biskupowi warmińskiemu. Dnia 5 maja 1529 r. został kanonikiem kapituły katedralnej w Poznaniu, a 20 maja tegoż roku w Gnieźnie. Przed rokiem 1549 został prepozytem kolegiaty w Kaliszu oraz archidiakonem sądeckim. Z tymi godnościami objął 2 października 1549 r. kanonię w katedrze krakowskiej. Od 1554 r. był wikariuszem generalnym i oficjałem krakowskim. W tym okresie wydał akt erekcji dla ołtarza Bożego Ciała w kolegiacie sądeckiej. Po objęciu 6 marca 1559 r. godności prałata kantora w kapitule katedralnej w Krakowie, zrezygnował 6 czerwca 1559 r. z archidiakonii w kapitule sądeckiej. Dnia 14 lutego 1560 r. został biskupem sufraganiem krakowskim, z tytułem biskupa laodycejskiego. Po pięciu latach 7 września 1565 r. został arcybiskupem metropolitą lwowskim. Ingres odbył się 7 grudnia 1565 r. Zmarł 22 września 1575 r.

¹⁷⁹ AKMK AOff 201 (1771–1773) s. 192; AG (1759–1764) s. 1251; *Descriptio 1776* s. 21, 22; APNS ACap 1 s. 337, 347, 357, 360, 396, 402, 422, 437, 443, 447; W. Bazieli, *Parafialni proboszczowie*, s. 119.

¹⁸⁰ AKMK AEp 28 (1551–1560) s. 557 v; AV 5 Wiz 1608 s. 7, 118; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy*, t. 3 s. 544–546; Z. Szostkiewicz, *Katalog biskupów obrządku łacińskiego*, s. 556; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 59–60; J. Krętosz, *Organizacja archidiecezji lwowskiej obrządku łacińskiego od XV w. do 1772 r.*, Lublin 1982 s. 69–70.

Słowakowicz Stanisław ¹⁸¹ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1693 r. bakalaureat, a w 1696 r. doktorat filozofii. Dnia 9 sierpnia 1728 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Fabiankowski*. W latach 1728–1739 pełnił posługę spowiednika klarysek w Starym Sączu. Przez cały czas przynależności do kapituły posiadał beneficjum parafialne w Łącku, które uzyskał przed 1728 r. Zmarł w 1739 r.

Słowikowski Just ¹⁸² urodził się w Krakowie w 1595 r. Studia na Akademii Krakowskiej rozpoczął w 1606 r. uzyskując w 1615 r. doktorat filozofii. Studia w Bolonii zakończył zdobyciem w 1619 r. tytułu doktora obojga praw. Doktorat teologii uzyskał w Krakowie w 1637 r. W 1633 r. został kanonikiem katedry krakowskiej, a w 1637 prepozytem kapituły sądeckiej. Na posiedzeniach kapituły nie bywał i po trzech latach zrezygnował z tego beneficjum. Być może było to związane z otrzymaniem w 1640 r. beneficjum archiprezbitera kościoła Mariackiego w Krakowie. W latach 1647–1650 był audytorem bpa krakowskiego P. Gembickiego, a w 1650 r. został archidiaconem zawichojkim. Zmarł w 1654 r.

Stłupski Stanisław ¹⁸³ studiował na Akademii Krakowskiej, uzyskując w 1512 r. bakalaureat, a w 1518 doktorat filozofii. Był prebendarzem w kościele św. Filipa i Jakuba Ap. na Kleparzu oraz kanonikiem w kolegiacie św. Michała na Wawelu. Przed 1513 r. został kanonikiem sądeckim. Beneficjum to posiadał do 1537 r. Zmarł przed dniem 23 listopada 1537 r.

Smoliński Stanisław ¹⁸⁴, urodzony w 1741 r. w Łukowej. Uczył się w Kielcach. Od 7 października 1774 r. był proboszczem w Bruśniku. Dnia 4 sierpnia 1780 r. został kanonikiem honorowym kapituły sądeckiej. Nie uczestniczył w żadnym posiedzeniu kapituły.

¹⁸¹ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 66–67; APNS ACap 1 s. 212, 221, 223, 231, 237, 239.

¹⁸² L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 60; E. Ozorowski, *Słowikowski Just*, SPTK t. 4 s. 108–109; H. Wyczawski, *Biskup Piotr Gembicki*, s. 265–266.

¹⁸³ AKMK AEP 17 (1537–1538) s. 19; AKapMK LR 1513 s. 64; LR 1527 s. 69; LR 1529 s. 271; *Matricularum Regni Poloniae Summaria*, t. 4 nr 17155; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 155, 165.

¹⁸⁴ AKMK Acta gratiosa (AG) 6 (1780) nlb; *Descriptio 1776* k. 24.

¹⁸⁵ AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 294; APNS ACap 1 s. 248, 254, 285, 301, 323.

Sobieszczański Franciszek ¹⁸⁵, proboszcz w Lipinkach, oficjał biecki, został 11 grudnia 1741 r. kanonikiem kapituły sądeckiej. Dnia 15 października 1742 r. zrezygnował z kanonii, a został prałatem scholastykiem w tejże samej kapitule. Zmarł przed 1756 r.

Sobkowicz Łukasz ¹⁸⁶ został kanonikiem sądeckim dnia 23 grudnia 1592 r.

Sroczyński Paweł ¹⁸⁷ urodził się w Sędziszowie w 1720 r. Uczył się w Rzeszowie w kolegium pijarów. Od 9 maja 1749 r. był proboszczem w Górze Ropczyckiej. Dnia 14 lipca 1749 r. przeznaczył 3000 fl. pol. na ufundowanie w kolegiacie sądeckiej kanonii pod wezwaniem św. Jana Kantego, którą sam chciał objąć jako pierwszy. Zrezygnował jednak z tego zamiaru, widząc pilną potrzebę remontu w kolegiacie i przeznaczył owe pieniądze 5 sierpnia 1750 r. na remont kolegiaty. Dnia 4 grudnia 1751 r. bp krakowski A. Załuski przyznał mu tytuł kanonika honorowego kapituły sądeckiej, a dnia 13 lipca 1752 r. odbyła się uroczysta instalacja. Wydaje się, że tytuł kanonika honorowego przyznany ks. Sroczyńskiemu pozostawał w związku z jego ofiarą na kolegiatę. Na posiedzeniach kapituły bywał do 1769 r. Posiadał tytuł notariusza apostolskiego. Zmarł po 1776 r., z pewnością w Górze Ropczyckiej, która była w tym czasie jego jedynym beneficjum.

Stanisław z Gostęplina ¹⁸⁸ był prałatem kustoszem kapituły sądeckiej do 1544 r.

Stempowski Paweł ¹⁸⁹, kanonik włocławski i plocki, sekretarz króla Zygmunta Augusta, został 6 czerwca 1559 r. archidiaconem sądeckim. Z godności tej zrezygnował 12 sierpnia 1566 r.

Stopka Jan z Poznania ¹⁹⁰ był drugim archidiaconem sądeckim. Beneficjum to posiadał przed 1470 r. Długosz gdy opisywał stan kapituły w 1470 r. mówił o J. Stopce w czasie przeszłym i wymieniał

¹⁸⁶ AKMK AOff 111 (1591–1595) s. 260–261.

¹⁸⁷ AKMK AG 3 (1750–1755) s. 400–402; *Descriptio 1776* k. 51; APNS ACap 1 s. 300, 305, 322, 333, 341, 379.

¹⁸⁸ AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 266.

¹⁸⁹ AKMK AEp 28 (1551–1560) s. 557 v; AEp 29 (1560–1572) s. 42, 352 v.

¹⁹⁰ LBDł t. 1 s. 544.

innego beneficjanta jako aktualnie posiadającego ten urząd, ale nie podawał datacji dokonujących się w kapitule zmian personalnych.

Strowski Jan¹⁹¹, proboszcz w Jakubkowicach i Tropiu uczestniczył w kapitułach generalnych od 1670 r. do 1674 r. jako kanonik kapituły sądeckiej. Źródła nie podają żadnych szczegółów dotyczących jego osoby, poza stwierdzeniem, że brał udział w posiedzeniu.

Strzeżowski Dobiesław¹⁹² został kanonikiem sądeckim *fundi Biegonice* przed 1527 r. Beneficjum posiadał do czasu swej śmierci, to znaczy do 1540 r.

Suchodolski Jan¹⁹³, proboszcz Niepołomic i Niegardowa został prałatem dziekanem sądeckim 15 listopada 1647 r. Ostatni raz w posiedzeniu kapituły uczestniczył 14 lipca 1654 r. Zmarł przed 16 lipca 1660 r.

Sułkowski Andrzej¹⁹⁴, proboszcz w Czchowie i Okólicach został 20 października 1636 r. kanonikiem sądeckim *fundi Dąbrówka*. Z kanonii zrezygnował 20 lutego 1658 r.

Szabel Józef Tomasz¹⁹⁵ urodził się w Częstochowie w 1735 r. Od 1750 r. studiował na Akademii Krakowskiej, uzyskując 15 maja 1755 r. bakalaureat, a w 1758 r. doktorat filozofii. Od 1758 r. uczył w szkołach parafialnych Bożego Ciała i św. Jakuba na Kazimierzu, a w latach 1762–1767 w Szkołach Nowodworskich. Od 1765 r. był członkiem Kolegium Mniejszego, a w latach 1770–1773 kierował Kolonią Akademicką w Chełmie. Do Kolegium Większego J. Szabel wszedł w 1774 r. i przez dwa najbliższe lata pełnił obowiązki dziekana wydziału filozoficznego. Na wydział teologiczny przeszedł po uzyskaniu w 1780 r. doktoratu z teologii. Świecenia kapłańskie przyjął 19 października 1758 r. Dnia 19 czerwca 1769 r. został prałatem kantorem w kapitule sądeckiej. Posiadał także prałaturę archidiacona w kole-

¹⁹¹ APNS ACap 1 s. 56, 63, 65.

¹⁹² AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 14; AKapMK LR 1527 k. 69; LR 1529 s. 282.

¹⁹³ AKMK AEp 55 (1647–1649) s. 306; APNS ACap 1 s. 16, 17, 32.

¹⁹⁴ AKMK AEp 48 (1636–1638) s. 123; AAdm 15 (1657–1658) s. 955.

¹⁹⁵ AKMK AOff 200 (1768–1770) s. 55–56; *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 379, 380, 422, 423; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 411, 414, 429, 430; H. Wyczawski, *Szabel Józef*, SPTK t. 4 s. 243–244.

gacie św. Anny w Krakowie oraz od 1792 r. kanonik w kapitule katedralnej krakowskiej. Na posiedzeniu kapituły sądeckiej był po raz ostatni 14 lipca 1776 r., chociaż nie zrezygnował z tego beneficjum do czasu jego likwidacji przez Józefa II. Zmarł 8 lipca 1805 r.

Szajowski Kasper¹⁹⁶ urodził się w parafii Pałecznica 8 stycznia 1726 r. Studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując doktorat z prawa. Dnia 13 lipca 1765 r. został archidiakonem sądeckim, posiadając już od 1764 r. beneficjum parafialne w Solcu nad Wisłą. W latach 1767–1773 był kanonikiem kapituły sandomierskiej posiadając kanonikę *fundi Radoszyce*. Od 12 listopada 1768 r. był proboszczem w Brzostku i oficjałem pilzneńskim. W dniu 21 grudnia 1779 r. został kanonikiem kapituły katedralnej w Gnieźnie, a 10 grudnia 1781 r. biskupem pomocniczym na nowo erygowanej sufraganii łowickiej w diecezji gnieźnieńskiej z tytułem biskupa luradeńskiego. Jako uposażenie otrzymał dziekanie w kapitule łowickiej oraz probostwo w Skierniewicach. Konsekrowany był 19 maja 1782 r. w Skierniewicach. W tym samym roku pełnił obowiązki administratora archidiecezji. Przed 1785 r. zrezygnował z archidiaconatu sądeckiego i z beneficjum parafialnego w Brzostku. Zmarł 26 czerwca 1802 r. w Łowiczu.

Szopiarski Andrzej¹⁹⁷ studiował na Uniwersytecie Krakowskim uzyskując 4 listopada 1744 r. bakalaureat, a 26 września 1747 r. doktorat filozofii. W 1760 i 1764 r. pełnił obowiązki dziekana wydziału filozoficznego. Dnia 25 kwietnia 1769 r. został prałatem kanclerzem w kapitule sądeckiej. Na posiedzeniach kapituły bywał rzadko uczestnicząc czynnie w życiu Uniwersytetu. Po raz ostatni przybył na kapitułę generalną 13 lipca 1784 r. W tym roku cesarz Józef II zniósł prałaturę zajmowaną przez Ks. A. Szopiarskiego, chociaż kapituła sądecka istniała jeszcze przez 7 lat.

Szukowski Jan¹⁹⁸, kanonik sądecki przed 1507 r., w dniu 24 marca 1507 r. został prałatem dziekanem kapituły sądeckiej, po uprzedniej rezygnacji z kanonii w tejże kapitule.

¹⁹⁶ AKMK AEp 98 (1759–1768) s. 199; AEp 99 (1773–1776) s. 10 v–11, 64; *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 366, 367, 402, 410, 437; J. Więska, *Katalog prałatów i kanoników*, s. 287; Z. Szostkiewicz, *Katalog biskupów*, s. 563; J. Wiśniewski, *Katalog prałatów i kanoników*, s. 287; J. Korytkowski, *Prałaci i kanonicy*, t. 4 s. 56–60.

¹⁹⁷ AKMK AOff 200 (1768–1770) s. 9–10; *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 380, 381, 452; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 404, 406, 414, 419.

¹⁹⁸ AKMK AEp 4 (1489–1503) s. 79 v.

Śliwski Jacek ¹⁹⁹, jako proboszcz w Jaśle i dziekan dekanatu jaśielskiego ufundował 15 listopada 1660 r. godność prałata dziekana w kapitule tarnowskiej. Akt erekcyjny tej prałatury wydał bp krakowski A. Trzebicki 15 grudnia 1660 r. Ks. Śliwski zajmował to stanowisko od 1663 r. do 1683 r. W r. 1661 Śliwski objął beneficjum parafialne w Biezdzieży, a 16 lutego 1666 r. został kanonikiem kapituły wojnickiej. W kapitule tej J. Śliwski ufundował 4 kanonie, zwane od nazwiska fundatora *Śliwski I* (1666), *Śliwski II* (1669), *Śliwski III* (1672), *Śliwski IV* (utworzona w 1715 r. ze spadku po J. Śliwskim). Dnia 13 lipca 1677 r. ks. J. Śliwski zwrócił się z prośbą do kapituły sądeckiej o wyrażenie zgody na ufundowanie nowej prałatury w kapitule. Po otrzymaniu zgody kapituły, ufundował prałaturę scholasterię, a biskup pomocniczy krakowski M. Oborski wydał dekret erekcyjny 20 maja 1678 r. Pierwszym scholastykiem został fundator. Oprócz scholasterii J. Śliwski ufundował w kapitule sądeckiej prałaturę kantorę (26 października 1685) i prałaturę kancelariat (22 październik 1688). Obydwie wymienione prałatury erygował bp M. Oborski (1685, 1688). Dnia 1 czerwca 1693 r. bp krakowski Jan Małachowski wydał dekret erekcyjny dla godności prałata kustosza w kolegiacie w Bobowej. Fundatorem uposażenia dla tej prałatury był ks. J. Śliwski. W l. 1678–1697 Śliwski uczestniczył we wszystkich posiedzeniach generalnych kapituły sądeckiej. Zmarł 16 lipca 1697 r. nad ranem w swojej sądeckiej rezydencji, podczas trwającej od 13 lipca kapituły generalnej.

Troynarski Marcin Mikołaj ²⁰⁰ w źródłach nazywany doktorem obojga praw, posiadał probostwo w Koprzywnicy. Od 1753 r. był wikariuszem przy kolegiacie sądeckiej. Dnia 27 września 1759 r. został kanonikiem gremialnym kapituły sądeckiej, *fundi Biegonice*. Został instalowany przez pełnomocnika dnia 7 lutego 1760 r. Przed 1776 r. Troynarski uzyskał kanonię w katedrze wrocławskiej i od tamtej pory stale przebywał we Wrocławiu, przysyłając jedynie do Nowego Sącza usprawiedliwienia nieobecności na kapitułach generalnych. Ostatni raz był Troynarski na posiedzeniu kapituły sądeckiej 13 lipca 1767 r.

¹⁹⁹ AKMK AEp 79 (1724–1727) s. 141; AOff 157 (1686–1689) s. 1884; Prothocollum 3 (dodatek); APNS ACap 1 s. 78, 81, 84, 90, 97, 100, 113, 122, 130, 136; B. Kumor, *Archidiaconat sądecki*, s. 115; J. Szymański, *Kapituła kolegiacka*, s. 194; F. Herzig, *Katedra, niegdyś kolegiata w Tarnowie*, Tarnów 1900 s. 60–61.

²⁰⁰ AKMK AEp 98 (1759–1768) s. 34 v; *Descriptio 1776* k. 21; APNS ACap 1 s. 315, 323, 337, 347, 365, 370, 447.

Prawdopodobnie w tym lub w następnym roku objął beneficjum wrocławskie. Zmarł po 1782 r.

Turski Jan ²⁰¹, pleban w Gnojniku, był archidiaconem sądeckim w latach 1470–1499.

Wagurski Wojciech ²⁰², kanonik kolegiaty Wszystkich Świętych w Krakowie, zrezygnował z kanonii sądeckiej *fundi Biegonice* w dniu 3 lutego 1732 r. Prawdopodobnie uczynił to przed objęciem kanonii w posiadanie, ponieważ akta kapitulne nie wspominają o takim beneficjancie.

Walenty z Głębokiego ²⁰³ został prałatem dziekanem kapituły sądeckiej przed 1553 r. Z godności tej zrezygnował 17 marca 1553 r. Wydaje się, że objął ją wkrótce po raz drugi, ponieważ jego śmierć w 1566 r. spowodowała wakat dziekanii w kapitule sądeckiej.

Wałkowicz Ludwik ²⁰⁴ był w latach 1691–1693 dziekanem kapituły sądeckiej, pełniąc równocześnie funkcję notariusza bpa krakowskiego Jana Małachowskiego. Korzystając z pozycji ks. Wałkowicza w kancelarii biskupiej, kapituła zlecała mu załatwianie dotyczących jej spraw w Krakowie. Usiłowała zyskać jego poparcie zwłaszcza w sprawie Żydów w Nowym Sączu.

Wąsowicz Mikołaj ²⁰⁵ święcenia kapłańskie przyjął w 1587 r. Dnia 20 stycznia 1590. objął probostwo w Starym Sączu. Od 17 grudnia 1604 r. był prałatem prepozytem kapituły sądeckiej i pełnił obowiązki oficjała sądeckiego oraz dziekana dekanatu sądeckiego. Dnia 25 października 1614 r. został archidiaconem sądeckim, a w 1618 r. odbył wizytację archidiaconatu. Zmarł w lipcu 1619 r.

²⁰¹ *Słownik historyczno-geograficzny woj. krakowskiego w średniowieczu* Red. Z. Leszczyńska-Skrętowa z. 4, Wrocław 1986 r. s. 764; *Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie* (AGZ) Wyd. E. Liske, A. Prohaska t. 9, Lwów 1906 nr 133 s. 178–179.

²⁰² AKMK AEp 81 (1731–1732) s. 163 v.

²⁰³ AKMK AEp 28 (1551–1560) s. 200; AEp 29 (1560–1572) s. 359.

²⁰⁴ APNS ACap 1 s. 112, 119.

²⁰⁵ AKMK AEp 36 (1603–1606) s. 385; AEp 39 (1613–1616) s. 146 v; AEp 41 (1617–1619) s. 754; AV 5 Wiz 1608 s. 10, 88; W. Bazieliuch, *Parafialni proboszczowie*, s. 107.

Wdziekoński Aleksander ²⁰⁶, był archidiakonem sądeckim w latach 1566–1568. Bp krakowski Filip Padniewski usunął go z tego urzędu z powodu „egzorbitancji” w wierze 30 sierpnia 1568 r. Sprawy materialne dotyczące Podegrodzia z tytułu uposażenia archidiakona, Wdziekoński prowadził jeszcze w 1570 r.

Wielogłowski Hieronim ²⁰⁷ h. Sarykoń, urodzony 15 sierpnia 1703 r. Dnia 25 stycznia 1729 r. został prałatem kustoszem w kapitule sądeckiej. Przed tym rokiem posiadał beneficjum parafialne w Podolińcu. Z kustodii sądeckiej zrezygnował 5 maja 1736 r. a 11 maja tegoż roku został archidiakonem sądeckim. Obowiązki członka kapituły spełniał przez wyznaczonego 16 maja 1736 r. prokuratora, ponieważ sam oddawał się innym zajęciom. Oprócz beneficjum w kapitule sądeckiej ks. Wielogłowski był proboszczem w Grybowie oraz prałatem scholastykiem w kapitule katedralnej krakowskiej (1758). Dnia 22 września 1760 r. został biskupem tytularnym bendańskim, sufraganem przemyskim oraz dziekanem kapituły katedralnej w Przemysłu. W dniach od 23 stycznia 1764 do 22 stycznia 1765 r. pełnił obowiązki administratora diecezji przemyskiej. Łętowski podał jako datę śmierci Wielogłowskiego 7 kwiecień 1767 r. Wydaje się, że bp Wielogłowski zmarł w 1765 r. ponieważ kapituła wprowadzając następcę Wielogłowskiego na urządzie archidiakona twierdziła, że czyni to po śmierci H. Wielogłowskiego. Podobnie bp krakowski K. Sołtyk instytuował 10 lipca 1765 r. nowego archidiakona sądeckiego, ponieważ urząd ten był wolny po śmierci H. Wielogłowskiego.

Wiślicki Michał ²⁰⁸, doktor teologii, był przynajmniej od 1553 r. prałatem dziekanem w kapitule sądeckiej. W tym samym czasie był także kanonikiem kapituły katedralnej krakowskiej. Zmarł w 1575 r.

²⁰⁶ AKMK AEp 29 (1500–1572) s. 392–394; WAPKr Wawel ACS Inscriptio-nes 11 (1567–1568) s. 469–472; t. 12 (1568–1570) s. 179, 597; T. Głemna, *Wizytacje diecezji krakowskiej w latach 1510–1570*, NP t. 1: 1946 s. 62.

²⁰⁷ AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 129 v; AEp 82 (1734–1737) s. 179, 181, 222; AEp 98 (1759–1768) s. 192; AG 4 (1759–1764) s. 1263; APNS ACap 1 s. 219, 231, 328, 366, 367; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 224; W. Sarna, *Biskupi przemyscy obrządku łacińskiego*, t. 2 s. 466; Z. Szostkiewicz, *Katalog biskupów*, s. 582.

²⁰⁸ S. Morawski, *Sądecka*, t. 2 s. 413; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 229.

²⁰⁹ AKMK AEp 53 (1644–1645) s. 505; APNS ACap 1 s. 1, 5, 9, 11, 13, 14, 17, 19, 20; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza*, t. 2 s. 224.

Witaliszewski Jan ²⁰⁹ pochodził z Nowego Sącza. Od 1627 r. był wicekustoszem przy kolegiacie św. Małgorzaty. Dnia 21 lipca 1645 r. został prałatem kustoszem kapituły sądeckiej. Był opiekunem i propagatorem bractwa Różańcowego przy kolegiacie. Zmarł w 1657 r.

Witkowski Marcin ²¹⁰ urodził się w Krakowie w 1737 r. Studiował na Akademii Krakowskiej, uzyskując 19 listopada 1755 r. bakalaureat, a 23 sierpnia 1764 r. doktorat filozofii. Od 1758 r. był rektorem szkoły kolegiackiej, a później Kolonii Akademickiej w Nowym Sączu. Uczył gramatyki i poezji. Dnia 26 stycznia 1781 r. został kanonikiem honorowym kapituły i pełnił funkcję sekretarza kapituły do czasu jej likwidacji. Od 1783 r. był notariuszem konsystorza sądeckiego oraz proboszczem w Mystkowie. Uczestniczył w ostatnim posiedzeniu kapituły 13 lipca 1791 r. Zmarł po kasacie kolegiaty i kapituły.

Wittan Rafał ²¹¹ h. Kolumna, został 4 marca 1732 r. prałatem dziekanem kapituły sądeckiej na podstawie prowizji apostolskiej. Dnia 24 września 1742 r. został wybrany opatem norbertanów w Nowym Sączu, dlatego zrezygnował z beneficjum w kapitule sądeckiej. Przywdział habit zakonny 18 listopada 1742 r. Profesję zakonną złożył w Kielcach 2 lutego 1743 r. Dnia 18 maja 1745 r., za dyspensą Stolicy Apostolskiej wstąpił do zakonu kamedułów, a 2 lipca 1746 r. złożył profesję zakonną. W latach 1757–1759 był przeorem kamedułów na Bielanych. Zmarł w Eremie pod Warszawą w 1783 r.

Wittan Sebastian ²¹² został 4 czerwca 1729 r. prałatem prepozytem kapituły sądeckiej. Przed r. 1729 był kanonikiem kapituły w Pilicy oraz proboszczem w Moszczenicy i oficjałem bieckim. W latach 1733–1737 pełnił urząd oficjała foralnego w Nowym Sączu. Dwukrotnie zrezygnował z prepozytury sądeckiej. Dnia 25 marca 1747 r. i dnia 8 lutego 1751. Ta druga rezygnacja była definitywna i łączyła

²¹⁰ AKMK *Descriptio* 1776 k. 21; APNS ACap 1 s. 443, 449, 452, 454, 457, 462, 465; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 411, 418.

²¹¹ AKMK AEp 87 (1742–1743) s. 445; APNS ACap 1 s. 234, 226, 237, 239, 248; B. Kumor, *Kopiarz opactwa norbertanów w Nowym Sączu*, „Studia Historyczne” t. 17: 1974 z. 3 s. 475.

²¹² AKMK AEp 80 (1728–1730) s. 164; AEp 89 (1747–1748) s. 193; AEp 91 (1751–1752) s. 13; APNS ACap 1 s. 221, 223, 231, 243, 259, 285; J. Krętosz, *Organizacja archidiecezji lwowskiej obrządku łacińskiego od XV do 1772 r.*, Lublin 1986 s. 107, 113.

się prawdopodobnie z objęciem kanonii we Lwowie. W 1765 r. S. Wittan ufundował nową kanonię w katedrze lwowskiej, przeznaczając na jej uposażenie 30 000 fl. pol. Zmarł po 1772 r.

Wojakowski Aleksander ²¹³, magister sztuk wyzwolonych został 12 sierpnia 1566 r. archidiaconem sądeckim.

Wojnarowski Jan ²¹⁴, prepozyt parafii w Jarosławiu i Kazimierzu został w 1541 r. prałatem dziekanem kapituły sądeckiej.

Wolski Stanisław ²¹⁵ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując w 1655 r. tytuł bakałarza filozofii i nauk wyzwolonych. Był proboszczem w Grybowie, a od 1668 r. kanonikiem kapituły sądeckiej. Dnia 20 czerwca 1670 r. został prałatem kustoszem kapituły św. Małgorzaty. Pełnił także w latach 1670–1683 urząd oficjała sądeckiego. W 1668 r. pełnił funkcję komisarza i wizytatora archidiaconatu sądeckiego. Zmarł w 1686 r.

Wolski Szymon ²¹⁶ został kanonikiem sądeckim przed 1586 r. Posiadał kanonię *fundi Chochorowice*. Zmarł przed 10 lipca 1604 r.

Zawadzki Kazimierz ²¹⁷, studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 21 marca 1671 r. bakalaureat filozofii. Był proboszczem w Barcicach, a 6 grudnia 1685 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. Zmarł w październiku 1686 r.

Ziebrowski Andrzej ²¹⁸ studiował na Akademii Krakowskiej uzyskując 10 lipca 1681 r. doktorat filozofii. Był dziekanem dekanatu bobowskiego, prepozytem kościoła w Grybowie oraz plebanem w Małej Wsi i Kamionce. W 1710 r. został kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice*. Instalacji dokonano 11 listopada 1711 r. podczas trwa-

²¹³ AKMK AEp 29 (1560–1572) s. 352 v.

²¹⁴ AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 66.

²¹⁵ AKMK AEp 63 (1670–1675) s. 93 v; APNS ACap 1 s. 54, 55, 56, 63, 69, 81, 85, 87, 90; AOff for. s. 4, nlb; J. Sygański, *Historia Nowego Sącza*, t. 2 s. 107.

²¹⁶ AKMK AEp 36 (1603–1606) s. 248 v; LOrd 2 (1585–1596) s. 28 v.

²¹⁷ AKMK AEp 69 (1685–1688) s. 437 v, 749; APNS ACap 1 s. 92; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 340.

²¹⁸ AKMK AEp 76 (1710–1713) s. 14; APNS ACap 1 s. 165, 178, ACap 4; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 350.

jącej w Nowym Sączu i okolicy zarazy. Posiadał godność protonotariusza apostolskiego. Zmarł w 1719 r. Po jego śmierci rozpoczął się spór o prawo do kanoni *fundi Chochorowice* pomiędzy W. Juraszowskim a W. Luksarowiczem.

Zielopolski Andrzej ²¹⁹, doktor obojga praw, protonotariusz apostolski, scholastyk kapituły w Skalbmierzu został 2 października 1693 r. archidiaconem sądeckim. Po raz ostatni na posiedzeniu kapituły był w dniu 13 lipca 1695 r. W związku z bliżej nieokreślonym sporem zrezygnował z archidiaconii sądeckiej 26 maja 1696 r. Instytucja kolejnego archidiacona sądeckiego miała miejsce dopiero w 1700 r.

Ziemliński Jan ²²⁰, notariusz króla Zygmunta Augusta, został kanonikiem sądeckim przed 1561 r. Oprócz kanonii sądeckiej *fundi Dąbrówka*, posiadał kanonię w katedrze poznańskiej, kanonię w kapitule gnieźnieńskiej (1559), kanonię w Sieradzu, oraz był prałatem kustoszem włocławskim. Zmarł przed 24 maja 1583 r.

Złowodzki Albert ²²¹, doktor obojga praw, został w 1669 r. kanonikiem sądeckim *fundi Niskowa*. Uczestniczył tylko raz w posiedzeniu kapituły i zrezygnował z beneficjum 13 sierpnia 1675 r. Stało się to zapewne w związku z objęciem w tymże 1675 r. kanonii w kapitule sandomierskiej. Oprócz beneficjów kapitulnych ks. Złowodzki był proboszczem w Trzebieszowie i prepozytem w Solcu nad Wisłą. Zmarł w 1693 r.

Zygmunt ze Stężycy ²²² został immatrykulowany na Uniwersytet Krakowski w 1512 r. W 1520 r. uzyskał magisterium filozofii, a w 1524 r. licencjat prawa. Kilka lat później został doktorem obojga praw. Dziewięciokrotnie pełnił funkcję rektora Uniwersytetu. W 1542 r. został kanonikiem kapituły katedralnej krakowskiej. Po 1532 r. został prałatem prepozytem kapituły sądeckiej. Jako reprezentant kapituły krakowskiej i sądeckiej uczestniczył w 1564 r. w sejmie w Par-

²¹⁹ AKMK AEp 76 (1710–1713) s. 14; AOff 162 (1694) s. 436; APNS ACap 1 s. 119, 120, 124, 132.

²²⁰ AKMK AEp 31 (1577–1591) s. 377; AKapMK LR 1561 s. 88 v.

²²¹ AKMK AEp 64 (1675–1676) s. 143 v–144; APNS ACap 1 s. 54; J. Wiśniewski, *Katalog prałatów*, s. 329.

²²² AKMK AEp 22 (1538–1545) s. 113; AEp 30 (1572–1577) s. 21 v; AKapMK LR 1561 s. 88; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 91–2; H. Barycz, *Historia Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Kraków 1935 s. 432.

czwie, na którym przyjęto postanowienia Soboru Trydenckiego. Zmarł w 1582 r.

Żaboklicki (Zaboklicki) Tobiasz ²²³ h. Roch, został kanonikiem sądeckim *fundi Chochorowice* w 1676 r. Po nominacji na kanonię w katedrze krakowskiej (1687), podziękował prałatom i kanonikom podczas kapituły generalnej w 1678 r. za okazaną mu podczas przynależności do kapituły sądeckiej życzliwość, a następnie zrezygnował z kanonii. Oprócz kanonii krakowskiej posiadał probostwo w Polance. Zmarł w 1690 r.

Żelazowski Jakub ²²⁴ studiował na Uniwersytecie Krakowskim, uzyskując w 1658 r. bakalaureat, a 22 kwietnia 1659 r. doktorat filozofii. W źródłach był nazwany doktorem praw. Przed 1679 r. uzyskał kanonię w kapitule bobowskiej. W latach 1679–1690 był prałatem scholastykiem w kapitule tarnowskiej. Dnia 11 listopada 1689 r. został instalowany do kapituły sądeckiej jako prałat archidiakon. W tym czasie został także proboszczem w Biegonicach. Posiadał godność protonotariusza apostolskiego. Zmarł w 1693 r.

²²³ APNS ACap 1 s. 69, 70, 78, 79; L. Łętowski, *Katalog biskupów, prałatów*, t. 4 s. 259.

²²⁴ AKMK AEp 72 (1692–1693) s. 397; APNS ACap 1 s. 107, 108; F. Herzig, *Katedra, niegdyś kolegiata*, s. 58; *Statuta nec non liber promotionum*, s. 328, 330.